

Handwritten text on a small paper label, possibly a title or author's name, written in cursive script. The text is partially obscured by the binding edge.

Handwritten text in a circular stamp or mark, possibly a library or collection number, located in the bottom left corner. The text includes the Roman numeral IV and the number 53.

N12<526908246 021

UBTÜBINGEN

LS

Bn

Uebersetzung von Hinduisim & Romanisim
von Prof. Dr. Müller
Fritzsche
(Malayalam)

ഇന്ദുമാഗ്ഗത്തിന്നും

റോമമാഗ്ഗത്തിന്നും

തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം.

ലോകത്തിന്റെ ഇരുളിനെ നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു സൂര്യൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിന്റെ ഇരുളിനെ നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു വേദം ഉണ്ടായിരിക്കണം, ആ വേദം ഏതെന്ന മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോട് വിനാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു മാത്രം അറിയേണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാ വേദവും ഞാൻ തന്നെ സത്യവേദം എന്ന പറയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തെയും അവന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും ക്രിസ്തു ഉണ്ടാക്കിയ രക്ഷാവഴിയെയും പാപമോചനത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന സത്യവേദം. ഏതു വേദം ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തു മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷാവഴിക്കും വിരോധമായിരിക്കുന്നുവോ അത് ദൈവത്താൽ ഉണ്ടായ വെദമാകയില്ല.

റോമമാഗ്ഗം തന്നെ സത്യവേദമാഗ്ഗം എന്ന പറയും ദൈവവേദത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാനെയും അതിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ അതിനെ വായിക്കുന്നവരെ പതിതർ എന്ന പറഞ്ഞ നിന്ദിച്ച പാപ്പായുടെ കല്പനകളെ ദൈവകല്പനകളായിട്ടു സീകരിക്കയും ചെയ്തു വരുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന ദൈവത്തെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടതായിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ സ്വരൂപവന്ദനം കൊണ്ടും കർമ്മചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രാജപത്യമകൾകൊണ്ടും കള്ളക്കഥകൾകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ മാഗ്ഗത്തെ നിലനിർത്തുന്നു. ആകയാൽ റോമമാഗ്ഗം ഇന്ദുമാഗ്ഗത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന കാണിപ്പാനായി റം പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടു.

തങ്ങളുടെ ആത്മവർണ്ണനയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ആത്മാവോടെ വായിച്ച സത്യമൊരല്ലയൊ എന്ന വിചാരിച്ച സത്യമാഗ്ഗത്തെ ഏറ്റകൊണ്ട അതിൻ പ്രകാരം നടക്കുന്നവരായിവരട്ടെ.

രണ്ടു മാറ്റങ്ങളുടെയും സംബന്ധം.

റോമ മാറ്റം തന്നെ സത്യമെന്നും റോമക്കാർ ചൊല്ലി വരുന്നു എന്നാൽ ഒരുവുകുടഞ്ഞ അതിന്റെ ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടു അറിയുന്നതപോലെ ഓരൊരൊ മാറ്റത്തെ അതാതിന്നടുത്ത ക്രിയകളെക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു അറിയണം. റോമമാറ്റം തന്നെ സത്യവേദമാറ്റമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ദൈവം ചെയ്യരുതെന്നു വിലക്കിയതിനെ ചെയ്തും അവൻ ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

റോമമാറ്റത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവരും കന്യാകുമാരിയെയെ സേവിക്കയും ദൈവദൂതന്മാരെ വണങ്ങുകയും മരിച്ചുപോയ പുണ്യന്മാരെ വിചാരിച്ചു അവരുടെ രൂപങ്ങളെ കുന്ദിടുകയും സത്യ കർമ്മത്തിനുള്ള അപ്പം ദൈവം എന്നു വെച്ചു അതിനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും പ്രയോജനമില്ലാത്ത മറ്റനേകം വിഗ്രഹാരാധനയെയും പ്രമാണിക്കുന്നതും അജ്ഞാനമാറ്റമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അജ്ഞാനവും റോമമാറ്റവും അവ രണ്ടും ഇരട്ടപെറ്റവരെന്നപോലെ ഒന്നായിരിക്കുന്നു എന്നു പലപല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടും തെളിയിക്കാം.

൧ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും റോമക്കാരുടെ സ്വരൂപാരാധനയ്ക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, ചെമ്പു മുതലായ പഞ്ചലോഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും, കല്ലു, മരം, മണ്ണു, മുതലായവയെക്കൊണ്ടും ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും സ്വരൂപമുണ്ടാക്കി അവയെ ഓരോ അവലങ്ങളിൽ വെച്ചു ഭഗവാൻ എന്നും ഭഗവതി എന്നും ത്രിമൂർത്തികൾ എന്നും മറ്റും തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഓരൊരൊ ദൈവമെന്നും ഭാവിച്ചു ജീവനും ബുദ്ധിയുമുള്ള തങ്ങൾ ജീവനും ബുദ്ധിയുമില്ലാത്തവയെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു സത്യ ദൈവത്തിന്നു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആരാധനയെ അവക്കു ചെയ്യു അവയുടെ മുമ്പാകെ തേവാരം മന്ത്രം ഓതി തങ്ങളുടെ കുറവുകൾ ഒക്കെയും അവയോടു പറഞ്ഞു പോരുന്നു.

പിന്നെയും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു അനേകം ഉത്സവങ്ങളെ നടത്തിച്ചു അവയെ ആനപ്പുറത്തും മറ്റും വാഹനങ്ങളിൽ കരേറ്റി ബഹു ആഡംബരത്തോടും ആട്ടം പാട്ടു കേ

ഉദിക്കെ മുതലായവയോടും ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും സഹായത്തോടെ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൊണ്ടു ഊര പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കുന്നു.

റോമിക്കാരും.

മീനെ സ്വഗ്ഗൃത്തിലെങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിലെങ്കിലും ഭൂമിക്കീഴെ വെള്ളത്തിലെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയെ എങ്കിലും ഉണ്ടാക്കയും നീ അവയെ കമ്പിടുകയെങ്കിലും അവയെ സേവിക്കയെങ്കിലും അരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചു കല്പനയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ഇഷ്ട പ്രകാരം സ്വഗ്ഗൃ സേനകളായ ദൈവ ഭൂതന്മാരെ പോലെയും ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യക്കു തുല്യങ്ങളായും സ്വരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു പരിശുദ്ധ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ഇന്ദുക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നിനെയും തള്ളാതെ കണ്ട കല്പിന്നു പകരം മരത്തെയും കളിമണ്ണിന്നു പകരം പിത്താണമണ്ണിനെയും ചെമ്പിന്നു പകരം പിച്ചളയേയും പഞ്ചലോഹത്തിന്നു പകരം പൊന്നവെള്ളി ദന്തങ്ങളെയും തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു ആണായും പെണ്ണായുമുള്ള രൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി കുറവ തീർത്ത തങ്ങളുടെ വീടുകളിലും പള്ളികളിലും അവയെ വെച്ചു ചായമിട്ട സ്വരൂപങ്ങളെയും പ്രതിമകളെയും വന്ദിച്ചു അവെക്കു ഇന്ദുക്കന്മാരുടെ ദൈവങ്ങളിൻ പേർ മാത്രം ഇടാതെ മറിയ അന്താനി മുതലായവരുടെ പേരിട്ട അവയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ദൈവത്തിന്നു മാത്രമല്ലാതെ പെറെ ഒന്നിന്നും ചെയ്യു കൂടാത്തതായ അധിക ഭക്തിയുള്ള ആരാധനയെ അവെക്കു ചെയ്യു വരുന്നു.

പിന്നെയും സാരം കൂടാതെയുള്ള പല പല ഉത്സവങ്ങളിൽ പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്വരൂപങ്ങളെ കൊണ്ടാടി രഥം രൂപക്കൂടെ മുതലായവയിൽ കരെറി അവ ചായ്യാടി വീഴാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചട്ടംകെട്ടി തമ്പോറിച്ചു കഴലുതി മേളതാളം മുഴക്കി ബഹുആരവാരത്തോടും ആഡംബരത്തോടും ദീപതി, മത്താപ്പ, മുതലായ വെളിച്ചങ്ങളോടും വാണം വെടി മുതലായ കാഴ്ചകളോടും എഴുന്നെള്ളിച്ചു പള്ളിക്കാർ അണി അണിയായി വന്ന പാടുന്നവർ അത്യന്തഭയഭക്തിയോടെ രണ്ടു കൈകളും കൂപ്പി സ്വരൂപങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ എപ്പിക്കുന്നതു പോലെ കീർത്തനം പാടി തെരുവുകളിൽ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു വന്ന തങ്ങളുടെ ആഡംബരം പോരാ എന്നു കണ്ടാൽ നാണമില്ലാതെ കണ്ട മറ്റൊരാൾ പള്ളിയിലെ കൂട, നകാരം മുത

ലായവയെയും ഇരുന്ന മേടിച്ച കൊണ്ടു വന്ന ലജ്ജയിൽ തങ്ങളുടെ മഹിമകളെ കാണിച്ച ഇപ്രകാരമായ തങ്ങളുടെ ആരാധനയെ പ്രസിദ്ധമാക്കി വരുന്നു.

പിന്നെയും ഇന്ദുക്കാർ തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന ദേവതകൾക്കും തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ കാരണവന്മാർക്കും കല്ലു കൊണ്ടു രൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു അവ മുഖാന്തരമായിട്ടു ആരാധന ചെയ്യുന്നത ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുന്നു എന്നും ഗുരുക്കന്മാർ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രാണ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു അർച്ചിച്ച ഉടനെ അവ ദൈവമാകുന്നു എന്നും ചൊല്ലുന്നതുപോലെ തന്നെ

ദോമക്കാരുടെ തങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന സ്വരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ വെച്ചു അവ മുഖാന്തരം ആരാധന ചെയ്യുന്നത ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നും ദൈവഭക്തിക്കു കാരണമായിരിക്കുന്നതെന്നും പറയുന്നു.

അത കൂടാതെയും സ്വരൂപങ്ങൾ പൂജിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ ദൈവീകവും ദൈവ ശക്തിയും മറ്റു സത്വതത്വങ്ങളും സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നും അതിന്നുടയാളമായി സ്വരൂപങ്ങൾ പല സമയങ്ങളിൽ വിശേഷപ്പെട്ട അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യും, സ്വപ്നങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു എന്നും പറയുന്നു. സ്വരൂപങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമൊ എന്നു ചോദിക്കുന്നവരോട് അവർ ഉള്ളത തന്നെ എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു സ്വരൂപങ്ങൾക്കു തങ്ങളിൽ തന്നെ ശക്തിയില്ലാതിരുന്നാലും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ജപത്തിനാലും അപേക്ഷയാലും സ്വരൂപങ്ങൾ അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ദൈവം അവയ്ക്കു ശക്തിയെ നല്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു പറയുന്നു.

പിന്നെയും ദോമക്കാർ സ്വരൂപവണക്കത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്ന ന്യായമാവിത. ദൈവം വിഗ്രഹാരാധനയെ വിലക്കിയത ഉള്ളത തന്നെ എങ്കിലും അവന്നു വിരോധമായ അന്യ ദൈവങ്ങളെ പോലെ വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കരുതെന്നല്ലാതെ തന്നെ സമമായൊരു രൂപത്തെ ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നു. ദൈവം തന്നെ സമമായും യാതൊരു സ്വരൂപത്തെയും ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു എത്രയും സൂക്ഷ്മമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏശായ ദീപ്തർഗ്ഗത്തിൽ ൪൬. ൫.

അതകൊണ്ടു ദോമക്കാർ ദൈവത്തിന്നു സമമായ സ്വരൂപത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും സ്രഷ്ടാവിന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട യു

തൊരു വസ്തുക്കളോടെങ്കിലും സമമാക്കുന്നതും എല്ലാറ്റിലും ഭാ
രമായ വലിയ പാപമായിരിക്കുന്നു. ഏശായ ൪൩. ൧. രാ
ജ ൮. ൨൭.

റോമക്കാർ ദൈവത്തിങ്കലും അവന്റെ വചനത്തിങ്കലും
ഇരിക്കേണ്ടുന്ന ഭയഭക്തിയെയും ആഗ്രഹത്തെയും തങ്ങളു
ടെ സ്വരൂപങ്ങളിൽ തിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ അവർ ത
ങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ വഷളാക്കിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ
അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയെക്കാളും റോമക്കാരുടെ
സ്വരൂപവന്ദനം മാത്രം സത്യവേദ പ്രമാണമായിരിക്കുമോ ?
ഇല്ല.

സത്യമായ ദൈവത്തിന്റെ മാഗ്നത്തിന്നും അജ്ഞാന മാഗ്ന
ത്തിന്നുമുള്ള വലിയ വ്യത്യാസം വിഗ്രഹാരാധന തന്നെ.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ. സീനാമലയിൽ വെച്ചു കല്പിച്ചു ത
ന്ന പ്രമാണത്താൽ മനുഷ്യർ ദൈവമായ കർത്താവിനെ മാ
ത്രം സേവിച്ച അവനെ ഒരുവനെ മാത്രമെ വണങ്ങാവൂ എ
ന്നും അവർ അവനെ പോലെ വേറെ യാതൊരു വിഗ്രഹ
ങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി കൂടാ എന്നും ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ
കുറിച്ചു എരിവുള്ള ദൈവമെന്നും കല്പിക്കപ്പെട്ടു.

പിന്നെയും ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങൾ പല പല പാപങ്ങ
ളെ ചെയ്ത ക്ഷമിച്ചു എങ്കിലും വിഗ്രഹാരാധന മേതുവായി
ട്ടത്രെ മോചിക്കപ്പെടാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്തുവും ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സ
ത്യത്തിലും വന്ദിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു റോമക്കാർ അജ്ഞാനികൾ അറിയാതെ ചെ
യ്ക്കുന്നത പോലെ അല്ല മനസ്സറിഞ്ഞ വിഗ്രഹാരാധന നട
ത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ത്രിഷ്ടക ദൈവത്തിന്റെ കല്പന
യ്ക്കു എതിർത്ത നില്ക്കുന്ന എതിരാളികളെന്നു കാണപ്പെട്ടിരിക്കു
ന്നു.

൨ാം അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാന ദൈവങ്ങൾക്കും റോമക്കാരുടെ പുണ്യവാന്മാർക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങൾക്കു ത്രിമൂർത്തികളും മൂപ്പത്തുമൂന്നു കോ
ടി ദേവകളും നാല്പത്തെണ്ണായിരം ഔഷ്ണികളും മറ്റനേകം പി
തൃ ദേവതകളും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അവയെ രണ്ടു വിധമാ
യി പിരിച്ചു ആരാധന ചെയ്തു വരുന്നു.

൧ ഇഹ്വ ദേവതകൾ.

ബ്രഹ്മാവ, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ഗണപതി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ
മുതലായ പൂർവ്വ ദേവതകൾ.

൨ ഭൃഷ്ട ദേവതകൾ.

കിരാതമൂർത്തി, ഭൃഗ്ഗ്, ഭദ്രകാളി, വീരഭദ്രൻ. മുതലായ പുതു ദേവതകൾ.

ഈ രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ദേവതകളെയും ഇന്ദുക്കാർ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ പൂജിച്ചു വന്നങ്ങി വരുന്നു.

അങ്ങിനെ തന്നെ റോമക്കാരും ശ്രീഹൃദയം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞും ദൈവമൂർത്തന്മാരും ഭൂമിയിൽ എണ്ണമില്ലാത്ത പരിശുദ്ധന്മാരും പന്തീരായിരം കന്യക സ്രീകളും തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത പൈതങ്ങളും പരിശുദ്ധ പാപ്പാമാരും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ദേവന്മാരായിട്ടും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിട്ടും വിചാരിക്കുന്നു. അവരും രണ്ടു ഭാഗക്കാരായിരിക്കുന്നു.

൧ പഴയ പുണ്യവാന്മാർ.

കന്യകമറിയം- യൊഹന്നാൻ, പത്രോസ, പൌലുസ, യാക്കോബ, തോമസ മുതലായവർ പഴയ പുണ്യവാന്മാരാകുന്നു.

൨ പുതിയ പുണ്യവാന്മാർ.

ഔഗസ്റ്റിൻ, അന്തോനി, അബ്രാഹം, അമൂർത്തനാഥൻ, ആശീർവാദേന്ദ്രൻ, ദോമനി, പ്രാഞ്ചിസ, സവെരി സെവസ്തിയാൻ, നീക്കിലാ, സിലവെസ്തിരിപ്പാപ്പ, ഗ്രെഗോരിപ്പാപ്പ മുതലായവർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ പുതിയ പുണ്യവാന്മാരാകുന്നു. ഇവരെയും വന്നങ്ങി അറിവില്ലാത്ത പൈതങ്ങളെയും കൂടെ തങ്ങൾക്കു വെണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയ്യോ തങ്ങളെ തന്നെ തിരിച്ചറിവാൻ വഹിയാത്ത പൈതങ്ങൾ റോമക്കാർക്കു എന്തൊരു നന്മയെ ഉണ്ടാക്കത്തോട എങ്ങിനെ അപേക്ഷിക്കുമോ. അറഞ്ഞ കൂടാ. ഇത്രപോലും ഉണച്ചു അവർക്കില്ലാത്തത എത്രയും അശ്ചയ്യമായിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾക്കു, ശ്രീഭഗവതി, ഭൂമിദേവി, ശ്രീസരസ്വതി, ശ്രീപാർവ്വതി മുതലായുള്ള പെൺ ദേവതകളുണ്ടായിരിക്കുന്നതപോലെ തന്നെ

റോമക്കാർക്കും പുണ്യവതികളായ പെണ്ണുങ്ങളുണ്ടു, കത്തരിന, ക്രിസ്തരിയ, ക്രിസ്റ്റിനാ സേസിലിയ മുതലായ സ്രീകളെയും പന്തീരായിരം കന്യക സ്രീകളെയും പുണ്യവാന്മാരാക്കി വന്നങ്ങി അവരോട തങ്ങൾക്കു വെണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെന്നു താല്പയത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവരെ പോലെ സ്വരൂപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വെച്ചു വന്ദിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മരിച്ചുപോയ പുണ്യവാന്മാരെ സ്മരിച്ച അവരെ നോക്കി കശലം ചെയ്യേണം എന്ന കല്പിക്കുന്നതിനെ ദൈവ വചനത്തിൽ അവർക്കു എന്തൊരു അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എല്ലാം കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ചെയ്ത അവനെ പ്രധാനമാക്കി പിതാവായ ദൈവത്തിനെ സ്മാരം ചെയ്യിൻ എന്ന കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും വളരെ പുണ്യവാന്മാരുടെ പുണ്യങ്ങളും അപേക്ഷകളും തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നാവശ്യമെന്ന റോമക്കാർ പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യം കുറവ കൂടാത്തതല്ല എന്നും അവൻ അവരെ മുഴുവനും രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പോരാ എന്നും അറിയിക്കുന്നുവല്ലോ.

അത തന്നെയുമല്ല, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യക്കും നടുവെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ക്രിസ്തു തന്നെ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ കന്യകമറിയയേയും ദൈവഭക്തന്മാരെയും എണ്ണിയാൽ ഒട്ടങ്ങാത്ത മനുഷ്യരെയും ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ അവരുടെ കാര്യം പറയുന്നതിന്നു അവർക്കും ദൈവത്തിനും നടുവിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാക്കിയ തക്കൊണ്ട അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും തള്ളിക്കളഞ്ഞുവരാകുന്നു.

പൂർവ്വത്തിങ്കൽ നാദാബും അബിഹൂവും എന്ന ആചാര്യന്മാർ അന്ത്രാഗ്നിയെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നത കൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ കാലത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യങ്ങളെ അല്ലാതെ അന്ത്ര പുണ്യങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്ന റോമക്കാർ അവന്റെ മുമ്പിൽ എങ്ങിനെ തങ്ങളെ തന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ൩ മോശം. ൧൦. ൧. ൨.

അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും റോമക്കാരുടെ സ്വരൂപങ്ങൾക്കുമുള്ള ഐക്യതയെ കുറിച്ചു പാണ്ടി ദേശത്തു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കഥ ഇവിടെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എഴുതുന്നു.

അതാവിത.

കുടകോണത്തിന്നു സമീപമായി വലക്കൈമാൻ എന്നൊരു ദേശം ഉണ്ടു. അവിടെ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ റോമക്കാരും ചിലർ അജ്ഞാനികളുമാകുന്നു. മുപ്പത വർത്തിന്ന മുമ്പിൽ അവരിൽ ഒരു അജ്ഞാനിക്കും ഒരു റോമക്കാരനും തമ്മിൽ വേദതക്കും ഉണ്ടായപ്പോൾ ആ അജ്ഞാനി റോമക്കാ

രണ്ടോട് എന്തിന്നു നീ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ നിന്ദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അന്തോനിയാർ ഞങ്ങളുടെ കരപ്പണ സ്വാമിയുടെ അനുജൻ തന്നെ അല്ലയോ പിന്നെ എന്ത. അവൻ മാത്രം ശ്രേഷ്ഠനോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു റോമക്കാരൻ ഞങ്ങളുടെ അന്തോനിയാർ പൂണ്ണവാൻ. നിങ്ങളുടെ കരപ്പണ സ്വാമിയെ പിശാചാകുന്നു. പിന്നെ നീ എങ്ങിനെ അന്തോനിയാനെയും കരപ്പണ സ്വാമിയെയും ജ്യേഷ്ഠാനുജനമാരെന്നു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ഒരുത്തനൊരുത്തൻ വാഗ്വാദമുണ്ടായി രണ്ടു ഭാഗത്തും ആൾ കൂടി അടിപിടി ആയി ആ സംഗതി കുംഭകോണം കൊടുവരെയും എത്തി.

അപ്പോൾ കുംഭകോണം കോട്ടു ശിരസ്സെമ്പദാര സ്വാമി നാഥമുതലിയാര ആയിരുന്നു. അവൻ റോമക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു റോമക്കാരോട് ചാഞ്ഞു നിന്നു. എന്നാലും മെജിസ്ട്രോട്ടു ഉൾപ്പെട്ട വിസ്മാരംകൊണ്ടു അതിന്റെ ന്യായം സാധിപ്പിക്കുവാൻ അടുക്കൽ തന്നെ വിചാരിക്കപ്പെട്ടു.

സാധു ആ അജ്ഞാനിയോട് നീ അവനെ ഭുജിച്ചതു എന്തിന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ അയ്യോ ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല മുഖെ അവൻ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമികളെ അത്രെയും താഴ്ന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ കുറെ മാസങ്ങൾക്കു മുഖെ ഞങ്ങളുടെ ദേശത്തിരിക്കുന്ന ആശാരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു കരപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഒരു മരത്തുണ്ടു കൊടുത്തിരുന്നു. ആ ആശാരി എന്റെ മരത്തിൽനിന്നു കട്ട അവരുടെ പള്ളിയിലേക്കു ഒരു അന്തോനിയാന്റെ സ്വരൂപം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തു ആ കാര്യം പിന്നെ ഞാൻ അറിയുന്നതിന്നു ഇടയായി എന്നിട്ടും ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ ഭുജിച്ചു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ആ രണ്ടു സ്വാമികളും ജ്യേഷ്ഠാനുജനമാർ തന്നെയല്ലയോ. അവർക്കു തമ്മിൽ ദേവമില്ലല്ലോ. പിന്നെ എന്തിന്നു ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ ഭുജിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ സാധു അവർക്കുണ്ടു സമുക്തമത്തിങ്കൽ തന്നെ ആ ആശാരിയെ വരുത്തി കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ നേരം പ്രാജപം തെളിയും. അങ്ങിനെ തന്നെ സാധു ആശാരിയെ വിളിച്ചു കാര്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു. സാധു അവർക്കു ഇവൻ പറയുന്നതു ഉള്ളതു തന്നെ ഇവൻ കോവിലിലേക്കു നേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു കരപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞു എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മരത്തുണ്ടു തന്നു. ഞാൻ അങ്ങിനെ തന്നെ പണിതു കൊടുത്തു. അതിന്റെ ശേഷം ഇവിടെ ഉള്ള റോമ പള്ളിയിലേക്കു അന്തോനിയാന്റെ ഒരു സ്വ

രൂപം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന പലപ്പൊഴും ആ റോമക്കാർ അസഹ്യപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു. എന്റെ അടുക്കൽ നല്ല മരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും കറുപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കിയ മരം നല്ലതായിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിൽ ശേഷിച്ച മരത്തുണ്ടെ കൊണ്ടു തന്നെ അന്തോനിയായുടെ സ്വരൂപം ഉണ്ടാക്കികൊടുത്തു. പിന്നെ ആ മരം തന്നവൻ ശേഷിച്ച മരം എവിടെ എന്ന ചോദിച്ചു അപ്പോൾ ഞാൻ മരം ചിലവായി പോയ അവസ്ഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ആ മരത്തിന്നുള്ളു വില കറുപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ കൃപിക്കു ഇരിക്കട്ടെ എന്ന അവൻ എന്നോടും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ആശാരി പറഞ്ഞപ്പോൾ അജ്ഞാനി സായു അവകളെ കേട്ടൊ, ആ രണ്ടു സ്വാമികൾക്കും ജനനം ഒരു സ്ഥലത്തനിന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു കറുപ്പണ സ്വാമിയും അന്തോനിയായും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിർക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നെ എങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ മാത്രം പിശാച എന്ന പറയുന്നു എന്ന പറഞ്ഞല്ലൊതെ ഒന്നുമില്ല.

എങ്കിലും സായു അവരിരുവരും തല്ല കൂടിയുകൊണ്ടു ഇരുവരുകൊണ്ടും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചു വീട്ടിയുച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന റോമക്കാർ എല്ലാവരും ലജ്ജിക്കപ്പെട്ടു.

ഇപ്രകാരം റോമമാറ്റം അജ്ഞാനത്തോട എത്രയും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിവായിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇരുളിന്നും വെളിച്ചത്തിന്നും യോജ്യത ഇല്ലാത്തതപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നും പിഗ്രഹത്തിന്നും യോജ്യത ഇല്ലെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

൩ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവതകൾക്കു വല നാമങ്ങളെ ഇടുന്നതിന്നും റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ പുണ്യവാന്മാർക്കു വല നാമങ്ങളെ ഇടുന്നതിന്നും ഉള്ള സംഖ്യ സാം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്കു ഒരു പേർ മാത്രം ഉണ്ടാതെ കണ്ടു ഒരുത്തന്നു തന്നെ പല വിധ നാമങ്ങൾ ഇടുന്നു.

വിഷ്ണുവിനെ, ഗോശാലകൃഷ്ണൻ, വെണ്ണകൃഷ്ണൻ, ഗുരുവായൂരപ്പൻ, തൃപ്പൂണിത്തുറയപ്പൻ, അനന്തശയനമെന്നും.

ശിവനെ പടക്കുന്നാഥൻ, ചിറക്കൽ ദേവര, ഇരട്ടച്ചിറ ദേവര, മിഥുനപ്പിള്ളി ദേവര, അന്തിമഹാകാതൻ, എന്നും, ഓ

രൊ ദിക്കിൽ ഓരോരൊ പേരായി വഴങ്ങി വരുന്ന പ്രകാരം തന്നെ.

റോമക്കാരും കന്യാകമറിയയ്ക്കു ഏലാക്കുറിച്ഛിയിൽ അടക്കല മാതാവ, വേളാങ്കണ്ണിയിൽ ആരോഗ്യ മാതാവ, ചരുകണിയിൽ ഹൃദയമാതാവ, കാരെക്കാലിൽ ആശ്വാസമാതാവ, കപ്പൽ താങ്ങി മാതാവ, കണ്ടിയിൽ ചന്ദനമാതാവ, ചെന്ന പട്ടണത്തിൽ സിന്താത്തിരമാതാവ, തിരുച്ചിരാപ്പള്ളിയിൽ ജപമാല മാതാവ, തൂത്തുക്കുടിയിൽ തവിനേശു മാതാവ, മധുരയിൽ പററുമണി മാതാവ, മലയടപ്പടിയിൽ പന്നിമാതാവ, പറങ്കിമലയിൽ മല മാതാവ, എന്നിങ്ങിനെ പല പല പേരിട്ട ഓരോരൊ ദിക്കിൽ ഓരോരൊ പെരായി വഴങ്ങി വരുന്നു. ഇവരിൽ കന്യാക മറിയം ഏതെന്ന സംശയിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

൪ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ദേവതയായ പരാശക്തിയുടെ വണകത്തിന്നും റോമക്കാരുടെ ദേവതയായ കന്യാക മറിയത്തിന്റെ വണകത്തിന്നും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ പരാശക്തിയെ വലിയവൾ എന്നും അവൾക്കു മൂന്നു കണ്ണുണ്ടെന്നും അവൾ തന്നെ ത്രിമൂർത്തികളെയും സകല ലോകങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചവൾ എന്നും അവൾക്കു മേലെ ആരുമില്ലെന്നും അവർ ത്രിമൂർത്തികളെ, മൂന്നു കാലുള്ള മുക്കാലിയാക്കി അതിനുകൂട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും എല്ലാം സത്യമയം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ ആരാധിക്കുന്നു. അവളുടെ ആരാധനയിൽ മദ്യ മാംസങ്ങൾ പ്രധാനമാകുകൊണ്ടു ആ മാഗ്ഗ്ക്കാർ മദ്യ മാംസങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും കന്യാക മറിയയെ വലിയവൾ എന്നും പറഞ്ഞു അവൾ മൂന്നു ലോകത്തിന്നും അധിപതിയായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു അടയാളമായിട്ടു മറിയയുടെ സ്വരൂപത്തിന്നു മുമ്മുടി തീർപ്പിച്ചു ദൈവത്തിന്നും ക്രിസ്തുവിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഭക്തി വണക്കങ്ങളെക്കാളും നൂറ്റെട്ടി ഭക്തിയെയും വണക്കത്തെയും അവൾക്കു കൊടുത്തുവരുന്നു. അവർ യേശുവിന്നു മുപ്പത്തുമൂന്നു മണി നമസ്കാരവും കന്യാക മറിയക്കു അവർക്കു മൂന്നുമണി നമസ്കാരവും അല്ലെങ്കിൽ നൂറുവത്തുമൂന്നു മണി നമസ്കാരവും ചെയ്യണം എന്നു പറയുന്നു. അത കൂടാതെയും തങ്ങളുടെ ആരാധനയുടെ ഇടയിൽ മാതാവിനെ നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സമയം ഒരുമിച്ചു കൂടി മുട്ടുകുത്തി നിന്നു തങ്ങളുടെ കൈകളെ തലയ്ക്കു മീതെ എടുത്തു

കൂപ്പിച്ചയന്ന ശബ്ദത്തോടെ കൃപ ദയ എല്ലാറ്റിനും അധിപതിയെ വാക്കു ഞങ്ങളുടെ മധുരമെ ാരം കണ്ണുനീരോടു കൂടി ടുഃഖിച്ചു നിന്നെ നോക്കി വിളിക്കുന്നു എന്ന അവർ പറയുന്നു. ഇതിനാൽ അവർ സർവ്വശ്വരണ വരേണ്ടുന്ന വണക്കത്തെക്കാളും അവളിൽ അധിക ദയ ഭക്തിയായ വണക്കത്തെ വരുത്തണമെന്ന കാണിക്കുന്നു.

ഇനിയും അവളെ ടുഃഖിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആശ്വാസമെ പരിശുദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നവളെ ലോകത്തിന്റെ ആശയെ ജീവ വൃക്ഷമെ മോക്ഷവാതിലെ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കലേക്കുള്ള ഏണിയെ ദൈവഭൂതന്മാരുടെ രാജ്ഞിയെ കൃപ നല്കുന്നവളെ സകല സ്രോത്രത്തെയും ഏറ്റുകൊള്ളുന്നതിന്നു പാത്രമാകുന്നവളെ ഞങ്ങളുടെ പാപത്തെ എല്ലാം നീക്കി നിന്ത്യാഗ്നിയിൽ അകപ്പെടുട്ടു പോകാതെ അരുളുവാൻ കഴിയുന്നവളെ എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത മഹാ വലിയ പാപവും ദൈവ ഭൂഷണവുമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ ഭരണസരിക്കുന്ന ആത്മാവ ദുരിതത്തിൽ അകപ്പെടാതെ വരികയില്ല.

൨൦ കന്യക മറിയം തന്നെ പാപികളുടെ വ്യാകുലം തീർക്കുന്നവളും ആരോഗ്യത്തെ തരുന്നവളും കൃപ നല്കുന്നവളും മോക്ഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന വാതിലും നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന രക്ഷിക്കുന്നവളുമായിരുന്നാൽ അപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഏതു മില്ലാത്തവനായി അല്ലെ. ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നടുവിൽ തുടങ്ങിയതിനാലും തന്റെ രക്തത്തെ എല്ലാം ചിന്നി ജീവനെ കൊടുത്തതിനാലും ഉണ്ടാക്കിയ പുണ്യങ്ങൾ റോമക്കാർ എത്രയും അല്പവും വൃത്തവുമായി വിചാരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും കന്യക മറിയം ജന്മ പാപമില്ലാതെ പിറന്നു എന്ന അവർ പറയുന്നത ഘനപാപവും വലിയ ഭ്രാന്തവും ആയിരിക്കുന്നു. ഏഴായ ൪൨. വ. ദൈവമായ കർത്താവ തന്റെ മഹത്വത്തെ വേറെ ഒരത്തനും നമസ്കാരത്തെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൊടുക്കയില്ലെന്ന പറയുന്നു.

൫ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളും റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ ഗുണ ദോഷങ്ങൾക്കു കാരോരോ ദേവതകൾ കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നതിന്റെ സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ എല്ലാറ്റിനും ദൈവം കാരണമായിരിക്കാതെ ഓരോരോ നന്മക്കും തിന്മക്കും ഓരോരോ ദേവതകൾ കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു.

ഭവ്യത്തിന്ന ശ്രീ ദേവിയും
 വിദ്യക്കു സരസ്വതിയും
 എളിമക്കു ജ്യേഷ്ഠാദേവിയും
 ഉപദ്രവത്തിന്ന ശനിയും
 മരണത്തിന്ന കാലനും
 വസൂരിക്കു ഭദ്രകാളിയും
 നടപ്പഭീനത്തിന്ന ശ്യാമളയും

അതാത സ്ഥലങ്ങൾക്കു ഓരോരൊ ഗ്രാമദേവതയും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അതാത ഉപദ്രവകാലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ എഴുന്നള്ളിച്ചു പോരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തന്നെ റോമക്കാർ
 കപ്പൽ യാത്രയ്ക്കു സിത്താനിരെ മാതാവും
 പനി വസൂരികൾക്കു സൈവത്തിയാനും
 നടപ്പഭീനത്തിന്ന അന്തോനിയും
 യുദ്ധ കലഹങ്ങൾക്കു സന്ത യാക്കോബും

അതാത ദേശങ്ങളെ യുദ്ധ കലഹങ്ങളിൽ കാക്കുന്നതിന്നു ഓരോരൊ പുണ്യവാന്മാരും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ അതാത ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതാത പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്വരൂപങ്ങളെ പുഷ്പങ്ങളുടെ മുതലായ വാഹനങ്ങളിൽ കയറ്റി തെരുവീഥികളിൽ ബഹു ആഘോഷം വരുത്താതെ ചുറ്റി വരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവർ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു മരത്തുണ്ടിൽ എങ്കിലും ഒരു കല്ലിൽ എങ്കിലും ഉപദ്രവത്തെ മാറ്റുന്നതിന്നു ശക്തിയുണ്ടോ ഇല്ലെല്ലോ. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ സത്യ വേദത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തെ കൊള്ളയിടുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവം സൃഷ്ടികളെ വണങ്ങുന്ന സകല വണക്കവും തന്റെ ചിത്തത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കുന്നു എന്നും അപ്രകാരം വണങ്ങുന്നവരെയും വണങ്ങിക്കുന്നവരെയും നശിപ്പിക്കുമെന്നും പറയുന്നു.

ഇവർ വണങ്ങുന്ന സ്വരൂപത്തിന്നു വന്നു ചേരതെ കൂടിച്ചു ഒരു ചരത്രം ഇവിടെ ഉദാഹരണമായി കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

തുത്തുക്കുടിയിൽ തവിനേശു മാതാവിന്റെ പള്ളി ഒന്നുണ്ടു ആതവിനേശു മാതാവിന്റെ ഒരു സ്വരൂപത്തെ കൂടിച്ചു ബഹുവിധത്തിലുള്ള കഥകളെ റോമക്കാർ പറയുന്നു ഗോവയിൽ ഇതിനെ ഗുരുക്കന്മാർ ഒരു പെട്ടിയിൽ വെച്ചു സമുദ്രത്തിൽ ഇട്ടെച്ചു എന്നും അത തന്നെ തന്നെ പൊങ്ങിനീന്തി ഭൂത

കൂടിയിൽ വന്ന ചേൻ എന്നും പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം അവർ പറയുന്ന ആ അതുതമായ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഇടിത്തീ വീണ അതിന്റെ വലത്തു കൈ തകൻ പോയി. അവർ അതിന്നൊരു പുതു കൈ ഉണ്ടാക്കി ചായം വെച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. െരം വർത്തമാനം അവരുടെ ഉള്ളിൽ രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു.

നാം വർത്തിക്കുന്ന മുഖെ തഞ്ചെ നഗരത്തിൽനിന്നു പോയ സല്ലൂതൃനാഥ നാട്ടയ്യൻ ഭൂതങ്ങളുടെയിൽ ദോമക്കാരൊടവേദ സംഭാഷണം ചെയ്തു നിങ്ങൾ കന്യക മറിയയേയും സ്വരൂപങ്ങളെയും വണങ്ങുന്നത ദൈവത്തിന്ന ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ക്രിയയായിരിക്കുന്നു അവൻ ആ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഇടി വീഴിച്ചതുകൊണ്ട നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. ആയുകൊണ്ട നിങ്ങൾ സ്വരൂപവണക്കം ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ ആത്മാവിൻ പ്രകാരം വണങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ എന്ന പറഞ്ഞു.

അതിന്ന അവർ ഇല്ല സ്വാമി ആ ഇടി െരം ദേശത്തേ വീഴേണ്ടതായിരുന്നു അത തവിനേശു മാതാവ തന്റെ കൈയിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ മാതാവ താങ്ങിയത ഉള്ളത എങ്കിൽ ആ കൈ ഒടിയാതെ ഇരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ട അവർ ആ ന്യായത്തെ കൈക്കൊള്ളാതെ വിരോധിച്ചു തന്റെ കയ്യിനെ താന്തന്നെ കാത്തുകൊള്ളാത്ത സ്വരൂപം തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട കണ്ണുകൊണ്ട കണ്ടിട്ടും ഉണച്ചു വരാതെയും കാതുകൊണ്ട കേട്ടിട്ടും മനസ്സുതിരിക്കാതെയും പോയി.

ദോമക്കാർ എല്ലാവരിന്നും ദൈവം കാരണമല്ല എന്ന പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. ഏഴായ ൪൫. ൭. ഞാൻ പ്രകാശത്തെ ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു. അന്ധകാരത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു ഞാൻ സമാധാനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ദോഷത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. യഹോവായായ ഞാൻ െരം കായ്കളെ ഒക്കെയും ചെയ്യുന്നു എന്ന പറയുന്നു.

൬ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കും ദോമക്കാരരുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ചിതംബരത്തെ ദർശിക്ക, തിരുവാപുരിൽ പിറക്ക, കാശിയിൽ മരിക്ക, അരുണാചലത്തെ നിന്നെയും ചെയ്യാൽ മുക്തിവരുമെന്നും തൃപ്പതിക്കും കാശിക്കും ശ്രീരംഗ

ഞെക്കും രാമേശ്വരത്തേക്കും പോയാൽ അധികമൊപ്പുണ്യ
മുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞ അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോരൊ
മാസങ്ങളിൽ ഉത്സവങ്ങളെ ആചരിക്കുന്നു.

മകരപ്പുഴ നക്ഷത്രത്തിൽ പഴനിയിൽ അഭിഷേകവും പു
ഷ്പാഞ്ജലിയും അല്ലെങ്കിൽ തിരുവിട മരുരൂരിൽസ്നാനം.

കുംഭമകനക്ഷത്രത്തിൽ കുംഭകോണത്തിൽ മകത്തിരനാ
ൾ.

മീനം ആ നക്ഷത്രത്തിൽ തിരുവാപുരിൽ കൊടിയേറ്റം.

മെടം വാവിൽ തിരുവെയാറ്റിൽ സപുസ്നാനം.

കർക്കടകം പൂരനക്ഷത്രത്തിൽ പതിനെട്ടാം പെരക്കം.

ചിങ്ങം മൂല നക്ഷത്രത്തിൽ മധുരയിൽ ശിവന മണ്ണു ചു
മക്കുന്ന ഉത്സവം.

കന്നിനവ രാത്രിയിൽ മഹാനവമി.

തുലാം ചതുർശിഭീപാളി.

വൃശ്ചികം കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിൽ തിരുവണ്ണാമലയിൽ ഭീ
പദർശനം.

ധനു തിരുവാതിര നക്ഷത്രത്തിൽ ചിതംബര ദർശനം.

ഇപ്രകാരം അതാത സ്ഥലങ്ങൾ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ എന്ന
വെച്ചു അവിടെ അവിടെ ഓരോരൊ ഉത്സവങ്ങളെ ആചരി
ക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും ആകൃഷ്ടം ഏലാക്കുറുച്ചി
ക്കും കുരിശു മലയ്ക്കും മയിലാപ്പുക്കും ചെന്നാൽ മഹാ ഫലം
ഉണ്ടാകുമെന്നും വേളാക്കണ്ണിയ്ക്ക് ഉപദ്രവം പ്യാഡി ഇവ നീ
ങ്ങുമെന്നും കോട്ടാറ്റ വിചാരിച്ച കായ്കും വധിക്കുമെന്നും ഇ
നിയ്യും റം ദേശത്ത അനേകം സ്ഥലങ്ങളെയും ആ ദേശത്ത
യദശലൈമെയും പാപ്പാ വസിക്കുന്ന റോമ പുരിയെയും ഗോ
വയിൽ സവെരിയാരുടെ ശരീരം വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ
യും കന്യക മറിയം കുടിയിരിക്കുന്ന വീടിനെ ദൈവഭൂതന്മാ
ർ ഇത്താലിയ ദേശത്ത തൂക്കിക്കൊണ്ടു പോയി വെച്ചു എന്നും
പറയുന്ന ലൊരെത്തെയും കാണുന്നത മഹാപുണ്യമെന്ന പ
റയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾ അതാത സ്ഥലങ്ങൾ പ്രധാ
ന സ്ഥലങ്ങൾ എന്നും ഓരോരൊ ദേവതകൾക്കു അവിടവി
ടെ ഓരോരൊ ഉത്സവങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്ന പ്രകാരം തന്നെ
ഇവരും.

ഏലാക്കുറുച്ചിയിൽ അടക്കലമാതാവിന്നും ആപുരിൽ ഇ
ന്നാസിയാക്കും പുതുപ്പട്ടയിൽ സന്താനിയാക്കും പുറത്ത
ക്കുടിയിൽ സവെരിയാക്കും തെൻപിരയിൽ സന്തിയാകപ്പ
നും തെൻകായലിൽ സമ്മിക്കെലിന്നും പുതുശ്ശേരിയിൽ സ

പെരുച്ചുടിയിന്നും വേളാക്കണ്ണിയിൽ ആരോഗ്യമാതാവിന്നും കോട്ടാറ്റിൽ പ്രാഞ്ചിസ സവെരിയാക്കും ഇനിയും അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോരൊ പുണ്യവാന്മാക്കും സംവത്സരത്തിൽ ഓരോരൊ മാസങ്ങളിൽ പെരുനാടുകളെ കൊണ്ടാടി അജ്ഞാനികളെ പോലെ തൂത്തുക്കുടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ തേരം വലിക്കുന്നു. അവിടെ അവർ കാണിക്കുന്ന ഭക്തികളെയും അപേക്ഷകളെയും ഇത്ര എന്ന പറഞ്ഞാലും എഴുതിയാലും ഒടുങ്ങുകയില്ല.

കോട്ടാറ്റ സവെരിയാക്കു പെരുനാടുകൾ കൊണ്ടാടുമ്പോൾ വെള്ള ഭൂരങ്ങളിലും ഇരുന്ന ജനങ്ങൾ സവെരിയാക്കു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നേന്നുകൊള്ളുന്നു. അവിടെ പൂജിക്കുന്ന സമയം സവെരിയാക്കു നേന്നുകൊള്ളപ്പെട്ട കുട്ടിയെ ഉപദേശി പിടിച്ചു സവെരിയുടെ കുട്ടിയെ വിലക്കു വാങ്ങുന്നുവോ എന്നു വിളിച്ചുപോദിച്ചു രൂപാ ൩൦. അല്ലെങ്കിൽ രൂപാ ൨൦ എന്ന തന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയ വിലയെ ആ കുട്ടിയുടെ മേൽ വിളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ കുട്ടിയെ പെറ്റവൾ അവരോട് എത്രയും അപേക്ഷിച്ചു തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യവസ്ഥയെ കാണിച്ചു കുട്ടിയുടെ വില കുറെക്കുന്നതിന്നു സമ്മതപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ വെള്ള പ്രയാസത്തോടെ സമ്മതിച്ചു പിന്നെ സവെരിയാക്കു കുട്ടിയായി പോയ തങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ തങ്ങൾ തന്നെ പറഞ്ഞ വില കൊടുത്തു വാങ്ങി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സവെരിയാക്കു കുട്ടിയായി പോകുന്നതിന്നു അവൻ മനുഷ്യരെ വിലക്കു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാനും സവെരി പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരത്തനും അല്ലല്ലോ. അപ്രകാരമായാലും അവന കുട്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചാനും കാത്തു രക്ഷിച്ചാനും ശക്തിയുണ്ടോ.

ക്രിസ്തു തന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ പിതാവും ഞങ്ങൾ അവന്റെ മക്കളായിരിക്കുന്ന പുത്രസ്വീകാരത്തെ ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ പ്രാഞ്ചിസ്തുസവെരിക്കു കുട്ടികളായി പോകെണ്ടിവന്നത എന്താ? പിന്നെയും സവെരിൽ അവർ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്തി ഏറിയതുകൊണ്ടു അവനെ ദൈവസവെരി എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളാൽ മുക്കാൽ പങ്കും സവെരി എന്നുപേർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ചില ദിക്കുകൾ മാത്രം പുണ്യസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു എന്നു ജനങ്ങളെ പയിററിക്കുന്നതു എല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വപ്രാപിതവത്തെ എതിർക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.

൭ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ നൈ വിളക്കിന്നും റോമ മാതൃകാരടെ മെഴുത്തിരികും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ശിവന്റെ അമ്പലത്തിന്നകത്തു പോയി ഒരു വിളക്കു പശുവിൻ നൈകൊണ്ടു വെച്ചാൽ ജനന മരണം ഇല്ലാതെ കൈലാസത്തിങ്കൽ ഇരിപ്പാൻ സംഗതിവരും പിന്നെയും തിരുവിളക്കിട്ടവരെ ദൈവം അറിഞ്ഞു ഭാഗ്യം കൊടുക്കും അവർക്കു വന്നിരിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ എല്ലാം തീരും എന്നും പറയുന്നു.

അപ്രകാരം റോമക്കാരും മാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ ചേന്ന മെഴുകുതിരി നെന്റുകൊണ്ടു കത്തിച്ചാൽ അവന്നു വന്നിരിക്കുന്ന കഷ്ടതകളും നോവുകളും നീങ്ങി സുഖം വരുമെന്നും അവൻ വിചാരിച്ചു കായ്ക്കങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചു ഭാഗ്യം വന്നു ചേരുമെന്നും പറയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ അമ്പലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹ ദേവന്മാരെ നോക്കുന്നതിന്നു ഘേതു ഇല്ലാതിരുന്നാലും വിളക്കുകളെ എപ്പോഴും കത്തിച്ചു കപ്പൂർ ദീപത്തിൽ മുൻനിലയിൽ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്കു ആരാധന ചെയ്യുന്നതു പോലെ.

റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്വരൂപങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിളക്കു കത്തിച്ചു പൂജ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു. അവർ പകലും ഇടവിടാതെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വിളക്കുകളെ കത്തിക്കുന്നു. വെളിച്ചത്തെ കൊടുക്കുന്നവനും വെളിച്ചത്തിന്നു കാരണപുമായിരിക്കുന്നവന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ദ്രാഹ്വായിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ പകൽ അവർ വെളിച്ചമുണ്ടാകേണ്ടതിന്നു വിളക്കുകളെ കത്തിക്കുന്നതു ആകാശത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സൂര്യനെയും നീതിയുടെ സൂര്യനായ ക്രിസ്തുവിനെയും അപമാനിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.

൮ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ തീർത്ഥത്തിന്നും റോമക്കാരടെ തീർത്ഥത്തിന്നും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ വില്ലൂപിന്റെ അമ്പലത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു അഭിഷേകം ചെയ്തു ജലത്തിൽ പൂജിച്ചു തുളസി ഇട്ടു അത തീർത്ഥം എന്നു പറഞ്ഞു പൂജക്കാർ എടുത്തുകൊണ്ടു ഒരു തവിക്കൊണ്ടു മുക്കി അതിനെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നു ജനങ്ങൾ അതിനെ ദയ ഭക്തിയുള്ളു വണക്കത്തോടു തങ്ങളു

ടെ കൈയ്യിൽ മേടിച്ച കുറെ തലയിൽ തളിച്ച കുറെ കുടി ചു പാപം പോയി, മഹാ പുണ്യം ലഭിച്ചു എന്ന വിചാരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ ശിവന്റെ അപലത്തിൽ തീർത്ഥം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നാലും എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൂടി ഉള്ള അഭിഷേകത്തിൽ ആറ്റിലൊ കുളത്തിലൊ വിഗ്രഹങ്ങളെ എഴുന്നള്ളിച്ച മദ്ധ്യോഹ്നകാലത്തിൽ ശിവന്റെ ആയുധമായ ശ്രദ്ധത്തിന്ന അഭിഷേകം ചെയ്ത ജലത്തെ ഗുരുക്കന്മാർ എടുത്ത ജനങ്ങളുടെ മേൽ തളിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ അതുകൊണ്ട പരിശുദ്ധന്മാരായി പുണ്യം ലഭിച്ചു എന്ന വിചാരിച്ച അതിനോടു കൂടെ സ്നാനം ചെയ്ത വരുന്നു.

അപ്രകാരം റോമക്കാരും വെള്ളത്തിൽ ഉച്ച കലക്കി അതിനെ പരിശുദ്ധവെള്ളമെന്ന പറഞ്ഞ പള്ളിയിൽ വരുന്ന ഓരോരുത്തരുടെ മേലും അവരെ പരിശുദ്ധന്മാരാക്കേണ്ടതിന്ന തളിക്കുന്നു. ജീവനോടിരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമല്ല ചത്തുപോയ ശവത്തിനുമേലും തളിക്കുന്നു. വഷത്തിൽ ഇതിനായി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന പെരുന്നാൾ ദിവസത്തിൽ ആചാര്യൻ ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ പോയി അവിടെ ഉള്ള പശു ഒന്നിന്ന ഒരു പണം വീതം മേടിച്ച പശുക്കളുടെ മേലും മനുഷ്യരുടെ മേലും തീർത്ഥം തളിക്കുന്നു.

ആ തീർത്ഥംകൊണ്ട ആ ദുഗങ്ങൾക്കു സുഖമുണ്ടാകുന്നത മാത്രമല്ല ആ ദുഗങ്ങളുടെ ഉടയവർക്കും ഫലം ഉണ്ടാകുമെന്ന പറയുന്നു.

ഇപ്രകാരം റോമ പുരിയിലും മഹാ മുഖ്യമായികൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന പെരുന്നാളിൽ ജനവരി മാസത്തിൽ പരിശുദ്ധമേരി എന്ന വലിയ പള്ളിയിൽ ജനങ്ങൾ ആട, പശു, കുതിര, കഴുത മുതലായ എല്ലാ ദുഗങ്ങളെയും കൊണ്ടു വന്ന പള്ളിക്കുമുപിൽ നിർത്തുന്നു. അപ്പോൾ ആചാര്യൻ തന്റെ അങ്കിയെ ധരിച്ചുകൊണ്ട ആ ദുഗങ്ങൾ ഓരോന്നിനുമേലും തീർത്ഥം തളിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ മണിയെ കുളിപ്പിച്ച എണ്ണ ഉപ്പു തീർത്ഥം മുതലായവയെ ദൈവത്തിന്റെ പേർ ചൊല്ലി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു പോകേണ്ടുന്നവരാകയാൽ അവർക്കു മാത്രം ജ്ഞാനസ്നാനം ദൈവത്താൽ കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒഴികെ ദുഗങ്ങൾക്കും മണി മുതലായ സാമാനങ്ങൾക്കും കല്പിക്കപ്പെട്ടില്ലല്ലോ. ജ്ഞാനസ്നാനം പാപഅഴക്കിനെ നീക്കി ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന കൃതി ആയിരിക്കുമ്പോൾ ദേവറെ തീർത്ഥം എന്തൊരാവശ്യത്തിന്ന. പൂർവ്വ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാർ ഇതിനെ അപേക്ഷിയാലും അജ്ഞാനമായും അപ്പോസ്തോലന്മാരാൽ കോടു

കുറച്ച സത്യമുള്ള ജ്ഞാനസ്താനത്തിന്ന പ്രതിയായി പിശാചിനാൽ കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടതെന്ന നിശ്ചയിച്ചു.

റോമക്കാർ ദൈവ നാമത്തെ പൃഥ്വിയായി വഴങ്ങുന്നതിനെ കുറിച്ച നടന്ന ഒരു ചെറിയ ചരിത്രം ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

കുറെ കാലം മുമ്പെ തെക്കെ ഭാഗമായ രാമനാഥ പുരത്തിന്ന സമീപമായ മണ്ഡപശാല വട്ടകയിൽ ഇരുന്ന ഒരു റോമക്കാരൻ ഉപദേശി താൻ കേറുന്ന തന്റെ കുതിരയ്ക്കു വ്യാധി വന്ന കിടന്നപ്പോൾ അതിന്റെ നെറ്റിയിൽ കുരിശു വരച്ച പരിശുദ്ധ കുരിശു അടയാളത്തിന്റെ മന്ത്രത്തെ ചൊല്ലി നമസ്കരിച്ചു കുതിര തെറ്റാതെ ചത്തു പോയി. ഇപ്രകാരം ഒരു ഉപദേശി തന്നെ കുതിരയ്ക്കു കുരിശു വരച്ച ജപം ചെയ്യാമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ എത്ര അപഭക്തിയുടെ ഇരുളിൽ ചേരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാണേണ്ടുന്നതാകുന്നു.

൯ ഭരദ്വായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ധൂപവക്രത്തിനും റോമക്കാരുടെ ധൂപവക്രത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ അവലംബങ്ങളിൽ ആരാധന ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടക്കൂടെ മണി കിലുക്കി തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു കപ്പൂര ദീപം കൊടുത്തി ധൂപക്കുറി എടുത്ത കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഹര ഹര മഹാ ദേവ എന്ന പേരായ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിന്മേൽ കൈകളെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവർ ബലി ഇടുമ്പോഴും ഒരുത്തൻ ധൂപ കലശത്തെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു പുജക്കാരന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ ആരാധന സമയത്തു കൂടക്കൂടെ മണികിലുക്കി തങ്ങളുടെ സ്വരൂപങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ധൂപം കാണിക്കുന്നു. ഒരു ശിഷ്യപ്പെരുതൻ ധൂപ കലശത്തെ തൻ കൈയിൽ പിടിച്ചു പട്ടക്കാരന്റെ പിമ്പെ ചെല്ലുന്നു. അവൻ ധൂപ കലശത്തെ വാങ്ങി സ്വരൂപത്തിന്ന മൂന്നു പ്രാവശ്യം കാട്ടി പിന്നെ അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്ത വിട്ടുന്നു സത്യം തന്നെ. പഴയ നിയമത്തിൻ കാലത്തിൽ പ്രധാനാചാര്യന്മാർ ദൈവത്തിന്ന ധൂപം കാട്ടിയിരിക്കുന്നു അവർ ദൈവത്തിന്നല്ലാതെ യാതൊരു പുണ്യവാനാക്കെങ്കിലും സ്വരൂപങ്ങൾക്കെങ്കിലും ധൂപം കാട്ടിയില്ല. ആ ധൂപം കാട്ടുന്ന ചടങ്ങു മുതലായത എല്ലാം ക്രിസ്തു അവതരിച്ച ശേഷം നിന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ റോമക്കാർ പാരമ്പര്യ ചട

ങ്ങുകളെ കൈക്കൊണ്ട ദൈവത്തിന്നല്ല പ്രാണിച്ച കൂടാത്ത സ്വരൂപങ്ങൾക്കു ധൃപം കാട്ടുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്ന കാണിക്കുന്ന ധൃപം സാമ്പ്രാണി ധൃപമല്ല എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതൻ കൈ നേർലിയുസിനോട കൊന്നെഴിയുസെ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും നിന്റെ ധർമ്മങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഓമെക്കായിട്ട എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ശുദ്ധ ദാവിദ ൧൪൧. ൨. എന്റെ പ്രാർത്ഥന നിന്റെ മുമ്പാകെ ധൃപം വസ്ത്രം പോലെയും എന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തുന്നത വൈകുന്നേരത്തെ കാഴ്ചപോലെയും കഴിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്ന പറയുന്നു.

ആകയാൽ സത്യരേഖം പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവത്തിന്ന ധൃപം കാട്ടുവാൻ പറയുന്നു. ദോമക്കാരൊ സാമ്പ്രാണി ധൃപത്തെ കാട്ടുവാൻ പറയുന്നു. തെക്കെ ദേശമായ തൂത്തുക്കുടിയിൽ തവനേശു മാതാവിന്റെ പള്ളിയിലെ മാതാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിനും മറ്റു സ്വരൂപങ്ങൾക്കും ധൃപം കാട്ടിയ ശേഷം ജാതിത്തലവനും പള്ളിയിൽ തന്നെ ധൃപം കാട്ടുന്നു. ദോമക്കാർ ഇപ്രകാരം തങ്ങളെ വിഗ്രഹദർശിക്കാരിലും വെള്ളാക്കിക്കളഞ്ഞു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികളെ പോലെ ഇവരും പുഴ എഴുന്നള്ളിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞ അപ്പം എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോളെല്ലാം ക്രിസ്തു മുറ മുറയായി ബലിയാകുന്നു എന്ന പറയുന്നു. ക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ മാത്രം ബലിയാടി തന്റെ ഒരു ബലിയാൽ തന്നെ വിശ്വാസികളെ എല്ലായ്പ്പോഴും സന്തോഷമുള്ളവരാക്കി.

൧൦ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ രൂക്ഷ മാലക്ഷ്യം തുടങ്ങി മാലക്ഷ്യം ദോമകാരുടെ ജപ മാലക്ഷ്യം ഒത്തിരിക്കുന്നു എന്നത.

അജ്ഞാനികളിൽ ശിവദർശനാർ രൂക്ഷമണിയെയും വിഷ്ണു ദർശനാർ തൃശ്ശിമണിയെയും മാലയായി ധരിച്ചവരും അടയാളത്തിനാൽ തങ്ങൾ ഇന്ന മതക്കാരെന്ന വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

വിരുദ്ധാചല പുരാണത്തിൽ രൂക്ഷ മണിയെ ധരിക്കും പ്രകാരത്തെ കുറിച്ച നിറയിൽ ഒരു മണി തലയിൽ ൧൬. കഴുത്തിൽ ൭൨. അല്ലെങ്കിൽ ൧൦൮. കൈക്ക ൧൨. മാറത്ത ൫൦ തന്നെ. ഇങ്ങിനെ ധരിച്ചാൽ ആയിരം യാഗം ചെയ്ത ഫലമുണ്ടെന്ന പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അഹർ ദേവൻ അണിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും അത കൂ

ടാതെ രൂഢാക്ഷമണി തൃശ്ശൂരിൽ മണിമാലകളെ കൈയിലും പി
ടിച്ചുജപിക്കണം, എന്ന പറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ മന്ത്രങ്ങളെ ജപി
ക്കുമ്പോളെല്ലാം ആ മാലയെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൈവം ത
ങ്ങളുടെ ജപത്തെ മറന്ന പോകാത്ത പ്രകാരം കണക്കാക്കി
ക്കൊള്ളുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാർ മരംകൊണ്ടു മണികളെ
കടഞ്ഞ അല്ലെങ്കിൽ പിഞ്ഞാണു മണ്ണുകൊണ്ടു മണികളെ
വാർത്ത മൂന്നു അല്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കമണിയായി ചേർത്തു പിടിച്ചു
ഭക്തന്മാരുടെ മുതലായവ കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെയും മാതാവിന്റെ
യും പല പല പുണ്യവാന്മാരുടെയും സ്വരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാ
ക്കി മാല കോൽ അത കഴുത്തിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടു വേറെ ഒ
രു ജപമാലയെ കൈയിൽ പിടിച്ചു തങ്ങളുടെ ജപങ്ങളെ മു
ണ്ടുമണിഞ്ഞു ചെയ്യുമ്പോളെല്ലാം ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈ
വം തന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ മറന്നുപോകാത്ത പ്രകാരം കണ
ക്കു പിടിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

മാഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നു ഉപദേശിമാർ പ്രജകൾ എന്നു തുടങ്ങി
യവർക്കു അടയാളമായിട്ടുള്ള മാലയെ ധരിച്ചുകൊള്ളണമെ
ന്നു റോമക്കാർ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവോ നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തന്നൊരു
ത്തൻ സ്നേഹമുള്ളവരായിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവരും എ
ന്റെയും ശിഷ്യന്മാരെന്നു അറിയുമെന്നു പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ
യുള്ള സ്നേഹംതന്നെ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടയാള
മായിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ മരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മാല
ക്രിസ്തുവിന്നു അടയാളമെന്നു പറയുന്നു.

അതല്ലാതെയും ജപമാലക്കാർ തങ്ങളുടെ ജപമാലയോടു കൂ
ടെ ഗുരുക്കന്മാരെയും ഉപദേശിമാരെയും സാക്ഷാഗ്രഹമായി
വീണു വഴങ്ങിക്കൊള്ളുമ്പോൾ അവരുടെ കഴുത്തിൽ കിടക്കു
ന്ന സ്വരൂപങ്ങളും താഴെ വീണു ഗുരുക്കന്മാരെയും ഉപദേശി
മാരെയും വഴങ്ങുന്നു.

പിന്നെയും റോമക്കാർ ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കുമ്പോളെ
ല്ലാം അമ്പത്തമൂന്നു മണി അല്ലെങ്കിൽ നൂറമ്പത്തമൂന്നു മ
ണി ഉള്ള ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ
ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കുന്നത ഏറ്റവും വലുതായുള്ള ഫല
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും പറയുന്നു. വിശേഷിച്ചു പുണ്യവാതു
നായ പാപ്പയാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട ജപമാലയെ എത്ര ജപമാ
ലയിൽ ചേർത്താലും അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടാലും പാപ്പ കൊടുത്ത
ജപമാലയുടെ ഫലമത്രെയും അതിന്നുണ്ടാകും, തൊടുക്കപ്പെട്ട
ജപമാല വേറെ ഒന്നിനെ തൊട്ടാൽ അതിന്നു മാത്രം ഫലം
ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും പറയുന്നു.

അതകൂടാതെയു: അജ്ഞാനികൾ ശിവശിവരാമരാമ എന്ന ഒരു വാക്കിനെ തന്നെ ഇടവിടാതെ വേഗം ചൊല്ലുന്നത കൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടെന്ന വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത പോലെ രോമക്കാരും കർത്താവിന്റെ പ്രത്ഥനയെ മുപ്പത്ത മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നമെന്നുള്ള ഭാവത്താൽ അഞ്ചൽക്കുതിര അല്ലെങ്കിൽ വാതു പറഞ്ഞു ഒടിക്കുന്ന കുതിര ഇവയുടെ വേഗം പോലെ ഉള്ള വേഗത്തോടെ ജപിക്കുന്നു.

രോമക്കാരിൽ ചിലർ ദിവസന്തോറും ജപിക്കേണ്ടുന്ന അവരുടെ കണക്കിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരം ജപിക്കുന്നതു കൂടാതെ ഉപദ്രവം വ്യാധി തുടങ്ങിയ തടവുകൾ വരുന്ന ദിവസങ്ങൾക്കു നേട്ടമായിട്ടു രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കുള്ള ജപത്തെ മുപ്പതു കൂട്ടി കഴിച്ചു വെച്ചുകൊള്ളുന്നതുണ്ടു.

ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു ഉപദേശി തന്റെ അച്ഛനോടു അങ്ങുണന്ന നിങ്ങൾക്കു വ്യാധി പിടിപെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നിത്യകർമ്മം അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ഉപദേശിയെ വെച്ചു തങ്ങൾക്കായിട്ടു അവസാന ജപം ചെയ്യാൻ പറയട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ തന്റെ സ്വന്തം പുത്രനോടു അല്ലയോ ദൈവസഹായം നീ അതിനായിട്ടു വിചാരപ്പെട്ടെണ്ടു ഞാൻ മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കുള്ള ജപം മുഖെതന്നെ ചെയ്യുവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം രോമക്കാർ തങ്ങളുടെ ജപങ്ങളെ ജപിച്ചു വരുന്നു.

പിന്നെയും അക്കരെ ദീപിൽ റസ്സിയ ഭദ്രം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില രോമക്കാർ ജപിക്കുന്നതിന്നു ഞെരുക്കമായിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ ഒരു കാറ്റാടിയിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ എഴുതി കാറ്റിന്റെ നേരെ വെച്ചു ആ കാറ്റാടി എത്ര പ്രാവശ്യം ചുറ്റുന്നുവോ അതിനെ കണക്കു വെച്ചുകൊണ്ടു, ദിവസന്തോറും ചെയ്യേണ്ടുന്ന ജപത്തിന്റെ സംഖ്യ കഴിച്ചു ശേഷിച്ച സംഖ്യയെ അനേകം ദിവസത്തിന്റെ ജപത്തിന്നു നേടിവെച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കാറ്റാടികാറ്റിന്റെ ശക്തിക്കു തക്കതായി ഒരു മണിനേരത്തിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം ചുറ്റിയാലും അത്ര പ്രാവശ്യവും ഒരുത്തൻ തന്നെ ജപം ചെയ്തു ഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു.

ആത്മാവിൽനിന്നും സത്യത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടാതെയുള്ള അധരങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന പ്രയോജനമില്ലാത്തതായിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ നേരംപോക്കായുള്ള ജപം മനുഷ്യന്നു എന്തൊരു പ്രയോജനത്തെ ഉണ്ടാക്കും. പ്രാർത്ഥന എന്നു വെച്ചാൽ അത ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ചോദിക്കുന്ന ഒരു അപേക്ഷ ആകുന്നു. അത വിശ്വാസത്താൽ ഹൃദയ

ത്തിൽനിന്നുചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്നത ഒഴികെ വേറെഒന്നല്ല. ആ
ത്മാവിനാൽ വരാത്ത ജപത്തെ കുറിച്ച ക്രിസ്തു നിങ്ങൾ പ്രാ
ർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അജ്ഞാനികൾ എന്ന പോലെ വ്യർത്ഥമായുള്ള
വാക്കുകളെ പറയരുത. അവർ തങ്ങളുടെ അതിസംഭാഷണം
കൊണ്ടു കേൾക്കപ്പെട്ടവരായും എന്ന നിരൂപിക്കുന്നു എന്ന
പറയുന്നു. മത്തായി, 17; ൭.

൧൧ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ഭ്രാന്തെന്നും റോമക്കാരുടെ കുരുത്തോലച്ചാവലിനും ഉള്ള സം
ബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണീറ ധരി
ച്ച മാത്രം തന്നെ പ്രാധിയും ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകും വേദന
യും അകന്നുപോകും. പിശാചും നീങ്ങും മായകൊണ്ടുള്ള ജ
നന മരണങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞു പോകും. നന്മകൾ തന്നെ വ
ർദ്ധിച്ചവരും എന്നും നീറ ധരിച്ചാൽ കുറ്റങ്ങളെ നീറിച്ച ക
ളയുന്നത കൊണ്ടു അതിന്റെ പേരും നീറായി വിളങ്ങി എ
ന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ പ്രമാണിച്ചു, ശിവഭക്തന്മാർ
പശുവിൻ ചാണകത്തിന്റെ വെണ്ണീറിനെ തങ്ങളുടെ നെ
റ്ററിയിലും മാറില്പും കരത്തിലും കഴുത്തിലും പൂശിയാൽ കൈ
ലാസത്തെ ലഭിക്കാമെന്ന വിചാരിക്കുന്നു.

ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണീറിനെ ധരിച്ചവർ ശിവ
ഭക്തന്മാരെന്നും വിഷ്ണുവിന്റെ അടയാളമായ ഗോവികളറി ഇ
ടുന്നവർ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ശിവഭക്ത
ന്മാർ ശിവന്റെ മൂന്നാം തൃക്കണ്ണിന്നു പകരമായി ചന്ദനം
കൊണ്ടു നെറ്ററിയിന്മേൽ പൊട്ടുതൊടുന്നു. ഇങ്ങിനെ നെറ്ററി
യിന്മേൽ വെണ്ണീറ പൂശാത്തവരെയും പൊട്ടുതൊടാത്തവരെ
യും അജ്ഞാനികൾ പകച്ചു അവരെ പാഴനെറ്റിക്കാരെന്നും
മറ്റും നിന്ദിക്കും.

അങ്ങിനെ തന്നെ റോമക്കാരുടെ അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളെ
വേദക്കാരെന്നു വ്യത്യസ്തമായി നിരൂപിക്കാതെ തങ്ങളുടെ നെ
റ്ററിയിന്മേൽ ചന്ദനം കൊണ്ടു പൊട്ടുകുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. അ
ത കൂടാതെയും മിക്കവാറും അജ്ഞാനികളെ പോലെ തങ്ങൾ
ഭസ്മം പൂശുന്നതിന്നു കുരുത്തോലപ്പെരുന്നാൾ കഴിച്ചു അന്നു
ദിവസം രണ്ടു മൂന്നു കുരുത്തോലകളെ മാത്രം ചൂട്ടിട്ടു അജ്ഞാ
നികൾ പൂശുന്ന വരട്ടു ഭസ്മം കൂട്ടി കലർന്നു കൊണ്ടു വിദൂതി
അല്ലെങ്കിൽ വെണ്ണീററിന്നു കുരുത്തോല ഭസ്മമെന്നു വ്യർത്ഥ
പേരിട്ടു തങ്ങളുടെ നെറ്ററിയിന്മേലും കഴുത്തിലും കയ്യിന്മേലും

പരസ്യമായി പൂശിക്കൊണ്ട അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളെ വേദ
ക്കാരെന്ന ഭിക്ഷിക്കാതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരോട തു
ല്യനാരായി തങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ഓല ചുട്ട വെണ്ണിറ കര
ത്തിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ പൃത്തപോകും വരട്ട ഭസ്മം പോലെ
ഒരിക്കലും വെണ്മയുള്ളതായിരിക്കയില്ല.

റോമക്കാരെ നിങ്ങൾ വേദക്കാരായിരുന്നിട്ടും വെണ്ണിറ പൂ
ശ്രമം എന്ന ചോദിക്കുന്നവരോട അവർ പറയുന്നു ഞങ്ങ
ൾ അജ്ഞാനികൾ നന്നച്ച കുറിയിടുന്നത പോലെ നന്നച്ചൊ
കുറിയിടുന്നത നന്നക്കാതെ തന്നെ കുറിയിടുന്നു എന്ന പറയു
ന്നു. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ വിചാരമില്ലാത്ത മന
സ്സാക്ഷിയെ നല്ല മനസ്സാക്ഷി എന്ന നിരൂപിച്ചുകൊണ്ട
ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണിറിനെ ജ്ഞാനസ്താനം കൈ
ക്കൊണ്ട തങ്ങളുടെ നെററിയിന്മേൽ ധരിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
അജ്ഞാനികൾക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ഭേദം എന്ന?

അറിയിപ്പു ഹേ, ന്, ഹേ. ഒരുത്തൻ മൃഗത്തെയും അവ
ന്റെ പ്രതിരൂപത്തെയും വന്ദിക്കയും തന്റെ നെററിയി
ലെങ്കിലും തന്റെ കയ്യിലെങ്കിലും അവന്റെ മുദ്ര അടയാ
ളത്തെ കൈക്കൊൾകയും ചെയ്യാൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
കോപ പാത്രത്തിൽ സമ്മിശ്രം കൂടാതെ പകരപ്പെടുന്നതായി
അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ മധുവിൽനിന്ന് പാനം ചെയ്യും
വിശുദ്ധ ദൈവ ഭൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെയും അഗ്നിയായും ഗ
ന്ധകത്തായും അതിവേദനപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന പറയ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൧൨ അദ്ധ്യായം,

അജ്ഞാനികളുടെ തപസ്സിനും റോമക്കാരുടെ തപസ്സിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ സ്വയപുണ്യം കൊണ്ട മോക്ഷി
ത്തെ അന്വേഷിക്കാമെന്ന വിചാരിച്ച സന്യാസം ജടാമു
ടി നഗ്നത മൌനം ഒരിക്കലുമില്ലാത്ത വനവാസം മുതലായ കഠി
ന തപസ്സുകളെ ചെയ്തു തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ വലച്ചു പല
വിധമായ യോഗ നിഷ്കളെ ചെയ്തു അന്വേഷകപ്രകാരമുള്ള
വ്രതങ്ങളെയും നോമ്പുകളെയും അനുഷ്ഠിച്ച തീയ്യിൽ ചവി
ട്ടി ശരീരത്തെ കീറി അമ്പലത്തെ ഹലത്ത വെച്ച അഗപ്ര
ദിക്ഷിണമായിട്ട ഉരുണ്ടുവരുന്നു.

ചില സ്ത്രീകൾ ഇന്ന അമ്പലത്തിന്ന കാൽപടി എങ്കിലും
അരപ്പടി എങ്കിലും എണ്ണുകത്തിക്കാം എന്ന നേനുകൊണ്ട ക
ത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട അതിൻപ്രകാരം തിരുപ്പതിയിൽ തങ്ങളുടെ

തല ചിരച്ച അരിൽ വിളക്കു വെച്ച അമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കമ്പവിളക്കായി നിന്ന രാവ മുഴുവനും കത്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു. നടവിളക്കായി തങ്ങളുടെ തലയിൽ വിളക്കെടുത്ത വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പായി നടന്നു പോകുന്നവരും ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെ എല്ലാം അവർ അനേക തപസ്സുകളെ ചെയ്തു സത്യവചത്തെ കാണാതെ ഇരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ സ്വയം പുണ്യം കൊണ്ടു കരകേറാമെന്ന നിരൂപിച്ചു അനേക പ്രതങ്ങളെയും നോൽപ്പുകളെയും പിടിച്ചു ഉപോഷിച്ചു വെള്ളിയാഴ്ച യേശുവിനും ശനിയാഴ്ച മറിയത്തുമായി ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഒരുനേരം മാത്രം ഉണ്ടു മാംസം വിലക്കി ചിലർ പള്ളിയെ മുഴുക്കാൽ കൊണ്ടു ചുറ്റി ചിലർ അഞ്ചുമണിക്കൂറോടാവ ചൂരൽ വടിവാറ മുതലായവയാൽ പൂജ നേരത്തു തങ്ങളുടെ മുതുകിൽ ചോര ഒലിക്കുന്നതവരെക്കും അടിച്ചു ശരീരത്തെ വലച്ചു ചിലർ ജട വളർത്തിക്കൊണ്ടു സന്യാസമായിരുന്ന വനവാസം ചെയ്യുന്നു.

ഉപവാസം ചെയ്യു മാംസം വിലക്കി മരക്കറി ഭക്ഷിക്കുന്നത വലിയ പുണ്യമായിരുന്നാൽ അനേകം ആദാസന്മാർ കൂടുകൂട്ടു പട്ടിണി കിടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ബ്രാഹ്മണരും ശൈവരും ജനിച്ച നാൾ മുതൽ മാംസം വിലക്കി മരക്കറി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു അവർക്കും മോക്ഷം ലഭിക്കേണ്ടുന്നതല്ലയൊ.

പിന്നെയും റോമക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ വെറുക്കിണറിൽ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു എന്നും ഒരുത്തൻ കമ്പജ്ഞാനി എന്ന പേർ ധരിച്ചു രുചി സംവത്സരമായി ഉയന്നു കമ്പത്തിന്മേലിരുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു എന്നും ചരിത്രക്കാർ പറയുന്നു. പീപ്പയിൽ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യുവനെ ഒരു വലിയ പ്രളകാണാൻ വന്നപ്പോൾ ആ തപസ്വീ ആ പ്രളവിനെ നോക്കി വെയിലു മറക്കരുത എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ പ്രള ഇവൻ പീപ്പയിലിരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യാലും ഉത്തമ തപസ്സു ചെയ്യു മനസ്സിന്നു താഴുവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവന്റെ മനസ്സിന്നു താഴുവന്നതിന്റെ ശേഷം ഇവിടെ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ആ പീപ്പ ഉടച്ചു അവനോടു പോയ്ക്കാൾവാൻ പറഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നു.

ഉപ്രകാരം റോമക്കാർ തപസ്സു ചെയ്യുന്നതിനാൽ പാപവിമോചനം ചെയ്യു തങ്ങളുടെ സ്വയം ബലത്താൽ നിത്യമോക്ഷത്തെ ലഭിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സത്യവേദത്തിൽ നീ

തിമാൻ ഒരുത്തനാമില്ലെന്നും ഏത മനുഷ്യനും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തൻ ക്രിയകളാൽ നീതിമാനാകയില്ല എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ തന്റെ ആയുസ്സുകാലമെല്ലാം ചെയ്ത തപസ്സിന്റെ പുണ്യങ്ങൾ കൊണ്ട മോക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ സന്തോഷത്തിന്നു തന്നെ മതിയാകയില്ല. ഒരുത്തന്നു ഒരു വിലയേറിയ രത്നത്തേ ഒരു കാശ കൊടുത്ത മേടിപ്പാൻ കഴിയുമൊ ഇല്ലല്ലോ ഒരുത്തൻ ൫൦, ൬൦ വയ്ക്കും ചെയ്ത ദോഷം കലൻ പുണ്യംകൊണ്ട അന്നത്തെ കോടി കാലങ്ങളിലും അവസാനിക്കാതെയുള്ള മോക്ഷ ഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു എങ്ങിനെ ?

ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നീതിയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു തങ്ങളുടെ പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കാമെന്ന ആശപ്പെടുന്നവർ സുവിശേഷത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി എന്ന കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാത്തവനെ കയ്യും കാലും കെട്ടി എല്ലാവരും പുറമെയുള്ള ഇരുട്ടൽ ഇടവാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൩ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ സന്യാസത്തിനും ദോഷകാര്യങ്ങളുടെ സന്യാസത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ സന്യാസം തന്നെ എല്ലാ ധർമ്മത്തിലും വലിയ ധർമ്മം എന്നും എല്ലാ വലിപ്പത്തിലും ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളതെന്നും സന്യാസി മഹിമ ചോഷത്തിന്റെ ജീവന്മാരുടെ സംഖ്യപോലെ കണക്കില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ ഗൃഹധർമ്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന സംസാരികളെ പോലെ ജനനത്തെ പ്രാപിക്കാതെ കണ്ട ഉടനെ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്നും പറയുന്നു.

ബ്രഹ്മഗീതയിൽ ത്രിമൂർത്തികളും അവരെ വന്ദിക്കുമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അവർ തങ്ങളുടെ അമ്പല വരവുകൾ കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചു വരമാറ അവിടവിടെ കാശി കടന്നുതരമപരാതിരവാപടുതര തിരുവിതാംകൂർ തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില സന്യാസമന്ദങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അതിന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ട ആചാര്യന്മാർ സന്യാസമായി ഇരിക്കണമെന്ന ഉറപ്പിച്ചു വച്ച അവർക്കു മറാധിപതികൾ എന്ന പേരിട്ട അവരെ വണങ്ങുന്നു. അവർ സന്യാസി മന്ദങ്ങൾക്കു

അധികം വരവുകളും സർവ്വമാന്യഗ്രാമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി നാൾ തോറും ആസ്തി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഇതിന്നായിട്ടു അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്മാകെ വേളികഴിക്കാതെ എന്നും സന്യാസമായി കാണേണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു വിപരീതമായി അവരുടെ ഉടയ ലുള്ള തിരുത്തലും മറ്റുള്ളവർക്കും മനസ്സിലെ പരിശുദ്ധി തന്നെ ധർമ്മമെന്നും മറ്റൊല്ലാം ധർമ്മപുരമെയുള്ള വെക്കുമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും അല്ല എന്നും പറയുന്നു.

മോക്ഷാർക്കും ഇപ്രകാരം തന്നെ സന്യാസം തന്നെ വലുപ്പമെന്നു പറഞ്ഞു സന്യാസത്തെ തന്നെ മഹിമപ്പെടുത്തി പട്ടക്കാർക്കുവരും ശുദ്ധമുള്ള വിവാഹത്തെ വിധിക്കുവെലം പ്രമാണിച്ചു വിരക്തന്മാരായിരിക്കണമെന്നു കരുട്ടുനിയമം നിശ്ചയിച്ചു സന്യാസികൾക്കു ദൈവം കല്പിച്ചതിന്നും അധികമായ നീതിയെ ആചരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധ ദൈവമായ മനുഷ്യൻ തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും നല്ലതല്ലെന്നു ദൈവം തന്നെ പറഞ്ഞു. അവന്നു ഒരു തുണയെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്രീയിൽനിന്നു പാപത്തിൽ ജനിച്ച പരീക്ഷകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്നെ പഠിപ്പിക്കാതെ വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു എത്ര അധികം ന്യായമായിരിക്കുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മുഖിലത്തെ ആശീർവാദം സന്യാസമാഗ്നത്തിന്മേൽ അല്ല സംസാരമാഗ്നത്തിൽ തന്നെ കല്പന കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അത കൂടാതെയും പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്നു യോഗ്യതയില്ലെന്നു മോക്ഷാർക്കു പറയുന്നതു നിദാനമെങ്കിൽ പത്രോസ സംസാരക്കാരനായിരുന്നതും അവൻ അപ്പോസ്തോലനായതിന്റെ ശേഷവും തന്റെ ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചതും [൧ കോറി. ൯. ൫.] ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാതെ സത്യമായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു വന്നതു എന്തെ? പിന്നെയും അവന്റെ അധീനത്തിന്നു അവകാശിയായി എന്നു പറയുന്ന പാപവും അവന്റെ അധികാരത്തിന്നു കീഴിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരും സന്യാസികളായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു കാരണം എന്തെ?

പിന്നെയും മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പട്ടക്കാർക്കു മകനെ പട്ടക്കാരനാക്കണം അല്ലാതെ മറ്റൊരവനെ പട്ടക്കാരനാക്കരുതെന്നും ക്രിസ്തുവിന്നു മുൻ അടയാളമായിരുന്ന പ്രധാനാചാര്യനായ അഹോറാന്റെ വംശത്തിൽ തന്നെ പ്രധാനാചാര്യന്റെ പട്ടം ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചു.

ച്ചു. പ്രധാനമായു്ഞൻ വിവാഹം ഇല്ലാതെ ഇരുന്ന ത് പിന്നെ വരുന്ന പ്രധാനമായുപട്ടം വ്യാജപ്പട്ടമായിരിക്കുവാല്ലയൊ? അതല്ലാതെയും ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പും പിന്നുമിരുന്ന പട്ടക്കാരിരെയും വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കെ റോമക്കാർ മാത്രം എന്നു കൊണ്ടു പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നു കല്പിക്കുന്നു.

പന്നെയും പരിശുദ്ധ പൌലുസ മേല്പട്ടക്കാരനായവൻ ഒരു ദായ്യുടെ ഭർത്താവായിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ ദായ്യുള്ളവൻ പട്ടക്കാരനായിരുന്ന കൂടാ എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? സത്യവിവാഹം ഏഴു ജ്ഞാനദിവ്യ രൂപങ്ങളിൽ ഒന്നെന്നു അവർ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ അതു പട്ടക്കാർ മാത്രം പാപമായിപ്പോയതെന്നു? അവർ പറയുന്ന പ്രകാരം വിവാഹം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ചാപ്പായും പട്ടക്കാരും എങ്ങിനെ ജനിക്കും.

വിശേഷിച്ചു പട്ടക്കാർ വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ ദൈവ ശുശ്രൂഷയെ കുറവും കൂടാതെ ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാൽ തങ്ങളുടെ സംസാരത്തിന്നും മക്കൾക്കും പള്ളി വക മുതൽ ചിലവ ചെയ്യുമെന്നു നിരൂപിച്ചും അവർ വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവരുടെ വസ്തുവക എല്ലാം പള്ളിക്കു ചേരുമെന്നുള്ള കള്ളുഭാവത്തോടും അനേകം സന്യാസിമഠങ്ങളെ പണി ചെയ്യിച്ചു പട്ടക്കാർ പിരക്കുരായിരിക്കണമെന്നുള്ള കല്പനയെ നിയമിച്ചു. ഇതു കാരണമായിട്ടു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പട്ടക്കാരായി കൂടാ എന്നും വിവാഹം പട്ടക്കാർക്കു അശുദ്ധമെന്നും പട്ടക്കാരൻ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നാൽ അതിനെ വിട്ടപിരിയണമെന്നും പട്ടക്കാർ ചെയ്യു വിവാഹത്തെ വിവാഹമെന്നു പറയുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനെന്നും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

റോമക്കാർ സന്യാസത്തെ വലിയ പുണ്യമായി കാണിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യു വിവാഹം ചെയ്യുവരും കൂടെ തങ്ങളുടെ ദായ്യുമാരെ പിരിച്ചയച്ചു തപസ്സു ചെയ്യു എന്നുള്ള ചില ചരിത്രങ്ങളെയും പറയുന്നു.

തിരിയാൻ എന്ന രാജാവു കനയുന്തമയെ വിവാഹം ചെയ്യുതിന്റെ ശേഷം അവളോടു കാഴ്ചക്കു നാമിരിവരും ഭർത്താവും ദായ്യും എന്നുപോലെ ഇരിക്കാം മനസ്സിലൊ ഞാനും നീയും സഹോദരി! സഹോദരന്മാരെ പോലെ ഇരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു എന്നും ഞലേശു എന്ന രാജപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്യുതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ദായ്യയെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി

തപസ്സു ചെയ്യു എന്നും ചില ചരിത്രങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അത നാടകമായി കവിത കെട്ടികളിക്കുന്നു.

ഭായ്യയോട കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നാൽ വിട്ടപിരിവാൻ അന്വേഷിക്കരുതെന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപദേശത്താൽ പൌലുസും ദൈവം കൂട്ടിച്ചേർത്തതിനെ ഒരുത്തന്നും പിരിച്ചുകൂട്ടാ എന്ന ക്രിസ്തുവും കല്പിച്ചിരിക്കെ തന്റെ ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഭായ്യയെ വിട്ടപിരിയുന്നത റോമക്കാർ മറ്റാ പുണ്യമെന്ന പറയുന്നു.

വിശേഷിച്ചു റോമക്കാർ സംസാരമായിരിക്കുന്നത ഭക്തിക്കു മിക്കതും തടവായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു അത ശരിയല്ല എന്ന് പറയുന്നതിന്ന.

പരിശുദ്ധന്മാരായ ഹനോക്കും നോഹയും ശമുവേലും യോബും ആബ്രാഹാമും യിസ്സാക്കും യാക്കോബും മോശയും പുതിയ നിയമത്തിൻ കാലത്തിലിരുന്ന അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നിട്ടും ദൈവത്തോടു കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ആ അവസ്ഥ അവരെ വിശ്വാസത്തിന്നും ഭക്തിക്കും തടവ ചെയ്തില്ലെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [എബ്ര. ൧൩. ൪൪] പൌലുസ വിവാഹം മാനമുള്ളതായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പട്ടക്കാർ മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യാതെ വിരക്തരായിരിക്കേണമെന്നുള്ള കല്പന ആരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ദൈവത്താലോ മനുഷ്യനാലോ.

ദൈവം വേദം ഉപദേശിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്കു ഒരു കല്പനയും കേൾക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേറെ ഒരു കല്പനയും കൊടുത്തിട്ടില്ലല്ലോ. റോമക്കാരുടെ കുരുട്ടുപദേശമാകുന്ന റോമതന കല്പന പട്ടക്കാരെ ബുദ്ധിപ്പെടുത്താൻ അവരെ അശുദ്ധത്തിന്നും കലഹം വൃഥിച്ചാരുത്തിന്നും വേഗ്യാസംഗത്തിന്നും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു ദുഷ്ടാന്തം താഴെ പറയുന്നു അതാവിത.

പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യു കൂടാ എന്നുള്ള കല്പന റോമസഭയിൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ ചില പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ വൃഷ്ടണം കീറി മണി എടുത്തുകളഞ്ഞു എന്നും ചില പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തസഹോദരികളോടു കൂടെ വൃഥിച്ചാരം ചെയ്യു എന്നും കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടു. ചിലെടത്ത സന്യാസിമഠങ്ങൾക്കും കന്യകാ സ്ത്രീ മഠങ്ങൾക്കും നിലവറ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഓരോരുത്തരായി പോയി വന്നു എന്നതും കാണപ്പെട്ടു. ചില സന്യാസി മഠങ്ങളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ ശവം കാണപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ മനുഷ്യരുടെ കല്പന പ്രകാരം നടക്കുമ്പോൾ എത്ര ദോഷം ഉണ്ടാകുന്നു

ആയിരത്തറുനൂറ്റൊട്ടാം വഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നാം ഇന്നൊസെൻസ എന്ന പാപ്പാ വിവാഹം ചെയ്യാൽ പട്ടക്കാരൻറെ പട്ടം പൊയ്ക്കോകുമെന്നും എത്ര പരസ്രീകളെ വെച്ചിരുന്നാലും പട്ടം പോകയില്ലെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു.

അത കൂടാതെയും ആയിരത്തറുനൂറ്റൊമ്പത്തൊന്നാ മാണ്ടിൽ ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച റോമസഭയുടെ ദണ്ഡപുസ്തകത്തിൽ ഒരു പട്ടക്കാരൻ വെപ്പാട്ടിയെ വെക്കുന്നതിന്നു ഏഴു പൊൻ പണം കൊടുക്കേണമെന്ന എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ റോമപ്പട്ടക്കാർ പ്രസിദ്ധമായി വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാരണപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവർ ദൈവം കല്പിച്ച പരിശുദ്ധ സത്യ വിവാഹത്തെ വിചക്ഷുകയും വേശ്വാമാഗ്നമായി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു കാരണം എന്തു?

റോമക്കാർ തങ്ങൾ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സന്യാസത്തിന്നു ആധാരമായി [൧ കോറി. ൭. ൧൪] പൌലുസ പറഞ്ഞതു എടുത്തു പറയുന്നു. അവൻ അപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഉപദ്രവത്തെ സംസാരത്തിന്നു തടവായി വിചാരിക്കാതെ ധൈര്യത്തോടെ സഹിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു പട്ടക്കാർ മാത്രമല്ല സഭക്കെല്ലാം പോതുവിൽ തനിക്കു തോന്നിയ പ്രകാരം ഒരാലോചന പറഞ്ഞു തൊഴികെ വേറെ അല്ല എന്നു അതിനെ വായിക്കുന്നവർക്കു അറിയാം.

൧൪ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ വ്യാജപ്പള്ളമെക്കും റോമക്കാരുടെ വ്യാജപ്പള്ളമെക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർ അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകം പുതുമകളേ നടത്തിച്ചു വ്യാധികളെ നീക്കി ചോദിച്ചു വരമെല്ലാം തരുന്നു എന്നും പഴനിയിൽ ആണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നാവു അറുത്താൽ നാവു വളരുന്നു എന്നും പാലക്കാവടി എടുത്തു കൊണ്ടുപോയാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന്നു തുറക്കുവോൾ പുതുപ്പാൽ പോലെ പൊങ്ങി വരുന്നെന്നും മീൻകാവടി കൊണ്ടുപോയാൽ വരുന്നതിന്നു ആ മീനുകളെല്ലാം അമ്പലക്കുളത്തിലേക്കു തള്ളിത്തള്ളിച്ചാടുമെന്നും പറയുന്നു. പിന്നെയും കഴക്കുന്ന മലയിൽ പുഷ്പനേരത്തു കഴുകുകൾ കൂട്ടുന്നതിനെയും കാണിച്ചു തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ പുതുമകളെ രൂപിക്കുന്നു.

പഴനിദേവൻ നാവിനെ വളർത്തുന്ന പുതുമ എങ്ങിനെ എന്നാൽ പഴനിയിൽ പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവം കൊണ്ടു

ടന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അരെക്കലും ഒരുത്തൻ ഒരു ശീല വിരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാനു നാവുരത്തു എന്നു നടിച്ച് തന്റെ വായമുണ്ടുതന്നെകൊണ്ടു കെട്ടി ചിടുകയും, അവന്റെ മുഖിൽ ഒരു വിരൽ നീളം നാവിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഖണ്ഡം ഒരിലയിൽ അടുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു, ആ നാവു ഉണങ്ങിപ്പോകാതെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു ചാരമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കൂടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു നാവു വെച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ മുകൾ കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. വെള്ളം ആ നാവിന്മേൽ എപ്പോഴും വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. അവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ആ നാവിന്മേൽ വെള്ളം വീണുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അടുക്കപ്പെട്ടവന്റെ നാവു വളരുന്നതോളം തത്രത്തെ പറയുന്നു ആ നാവിനെ നോക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും പഴനിവേലായുധന്റെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെട്ട അത്തരമെന്നോർത്തു ഭ്രമിച്ചു വേലായുധനെ വളരെ കാഴ്ചകളെ കൊടുക്കുന്നു അവൻ തന്റെ നാക്കുക്കുന്നേരം ആരും കാണുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതല്ലാതെയും അവൻ തന്റെ നാവു അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണിക്കുന്നതുമില്ല. എപ്പോഴും അവന്റെ വായ കെട്ടപ്പെട്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. രഹസ്യമായി ഒരു നായയുടെ നാവുരത്തു വെക്കുന്നു. അവൻ പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവം വരക്കും ശീല വിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ബഹു കാഴ്ചവുണ്ടുണ്ടു മേടിക്കുന്നു. ആ ഭൂമിയിലെ ഒരു ഭാഗം ഗുരുക്കന്മാർ മേടിച്ചു കൊണ്ടു നാവു വളർന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പത്താം ദിവസം അവനെ ദേശ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കുന്നു പിന്നെ അവൻ തന്റെ നാവു വളർന്നു പോയി എന്നു എല്ലാവരെയും കാണിക്കുന്നു. മുഖിൽ ഇലയിൽ അടുത്തു വെച്ചിരുന്ന നാവിനെ നോക്കിയവർ എല്ലാവരും ഇതു സത്യമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തന്നെ പഴനിവേലന്റെ തത്രമായ അത്തരം. അദ്ദേഹം നാവുരത്തുവരുടെ നാവിനെ വളർത്തികൊടുക്കുന്നതു സത്യമായിരുന്നാൽ അവർ അടുക്കുന്ന നാവിനെ മാത്രം വളർത്തും എന്നുള്ളതെന്തു അനേകം ഊമകൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ അവർ നാവുണ്ടാക്കി തന്റെ പുത്രമയെ സത്യമാക്കാമല്ലോ.

അജ്ഞാനികളിൽ ചില ബുദ്ധികെട്ടവർ പഴനിവേലന്റെ അത്തരത്തെ സത്യമെന്നു വിശ്വസിച്ചു തങ്ങൾക്കു അതാതു നന്മകൾ ഉണ്ടാകണമെന്നു വിചാരിച്ചു സത്യമായി തങ്ങളുടെ നാവിനെ അടുക്കുന്നതും ഉണ്ടു അവർക്കു ഒരിക്കലും നാവു വളരുന്നതും ഇല്ല. അവരുടെ ആചാര്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പഴനിവേലൻ ചോദിച്ചു വരവും തന്നു നാവു വളർത്തി തരുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ എന്റെ

നാവ വളരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞാൽ നീ സ്വാമിക്ക് വല്ല
തും കുറം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നനക്ക വള
ന്നില്ല അതിന്നെന്ത ചെയ്യാം. പഴനിദേവന്റെ പുത്രമ പ്ര
ത്യക്ഷാനുഭവമുള്ളതായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന പറയുന്നു ഇ
തിന്ന ദൃഷ്ടാന്തം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

മുപ്പത്തഞ്ചു വർഷത്തിന്ന മുഖ്യ തഞ്ചെ നഗരത്തിൽ ഇരു
ന്നിരുന്ന അമൃതപ്പൻപിള്ള എന്നവൻ വിഗ്രഹദർശിക്കാനാ
യിരുന്നപ്പോൾ പഴനിദേവൻ ചോദിച്ചു വരും ഒക്കെയും
കൊടുക്കുന്നു എന്ന പറയുന്ന വചനം വിശ്വസിച്ചു തന്റെ
കണ്ണിന്ന കാഴ്ച പോയിരിക്കുന്നതിനെ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന
വെച്ചു പഴനിക്ക് പോയി അമ്പലത്തിലേക്കും ഗുരുക്കന്മാർക്കും
കൊടുപ്പാനുള്ളതൊക്കെയും കൊടുത്ത തന്റെ നാവിന്റെ അ
ഗ്രം ഒരു വരലാട അടുത്ത വെച്ചു ഒരു ശീലയും വിരിച്ചു അ
വിടെ കിടന്നു പിന്നെ പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പണ്ടാര
ങ്ങളും വാല്യാന്മാരും കൂടി നാവ വളന്നു എന്ന പറഞ്ഞു അ
വനെ കൊണ്ടു ഊർപ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചു അവൻ മുഖി
ലത്തെ പോലെ സംസാരിപ്പാൻ വഹിയാതെ വിക്കി വിക്കി
സംസാരിച്ചു നാവിന്റെ മുറിപ്പാട ഉണങ്ങിയതല്ലാതെ വള
ന്നതുമില്ല അവൻ പറവശപ്പെട്ട തുടങ്ങി ഇന്നിക്ക് കാഴ്ച ഇ
ല്ലാത്തതൊടു കൂടെ നാവുപോയി ഞാൻ അങ്ങനെയും ഇങ്ങി
നെയും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു എന്ന പറഞ്ഞു ഒരു പാതിരിയുടെ അടു
ക്കൽ ചെന്ന ജ്ഞാനസ്താനമേറ്റ സത്യമാഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു.

കഴക്കുന്ന മലയിൽ പലർ പൂജ നേരത്തിങ്കൽ കഴകന്മാർക്കെ
ല്ലാം ചോറുകൊടുക്കുന്നു അവ പൂജക്കല്ല ഇരൈക്കായിട്ടു ചട്ടമാ
യി ഇര ഇടുന്ന നേരത്തു വന്നു കൂടുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ
ശ്രീരംഗത്തും പൂജനേരത്തിങ്കൽ കരങ്ങളെല്ലാം ചട്ടപ്രകാ
രം ചോററിന്നു വന്നു കൂടുന്നു. ഇതിനെ അജ്ഞാനികൾ ത
ങ്ങളുടെ രംഗപരന്റെ മഹത്വത്തിനാൽ പൂജനേരത്തിങ്കൽ
വന്നു കൂടുന്നു എന്ന പറയുന്നു. സാരത്തെ അറിയാത്തവർ
ഇത സത്യമെന്ന വിശ്വസിക്കും. ഇപ്രകാരം അജ്ഞാനികൾ
തങ്ങളുടെ കള്ളുപ്പുതമകളെ കാണിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ
റോമക്കാരും അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതുമകൾ നടക്കുന്നു എ
ന്ന പറഞ്ഞു അതിനെ ജനങ്ങൾക്കു കാണിക്കുന്നു. ഗോവ
യിൽ സവെരിയാരുടെ ശരീരം നശിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു എ
ന്നും അവന്റെ രോമവും നഖങ്ങളും കളഞ്ഞാലും വളരുന്നു എ
ന്നും അന്തോനി സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കു അത്രെയും ഉപ
ദേശിച്ചു എന്നും ആ മത്സ്യങ്ങൾ അത്രെയും തലപൊക്കി ചേട്ടു
എന്നും എസ്കാക്കിയാൻ നായാട്ടിന്നു പോയപ്പോൾ മാൻ തല

യിൽ കുരിശു കാണപ്പെട്ടു എന്നും ആ കുരിശിനെ കണ്ട അ
വർ വണങ്ങി എന്നും പറഞ്ഞു. െരും പുതുമകൾ നേര എന്ന
തോന്നത്തക്കവണ്ണം പല വിധത്തിലും പ്രസിദ്ധി വരുത്തി
യിരിക്കുന്നു,

സവെരിയാരുടെ പുതുമ നടക്കുന്നവ എങ്ങിനെ എന്നാൽ
നാലഞ്ചു വർഷം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ സവെരിയാരുടെ ശവ
ത്തിന്ന കെട്ടുരം ചെയ്യുന്ന ചേരനാൾ കൊണ്ടാടുന്നു. അ
പ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും െരും വിസ്മയം കാണുന്നതിന
വന്നു കൂടുന്നു.

റോമപട്ടക്കാർ ആൾ നീളമായി മൊട്ടയടിച്ച സ്വരൂപം
ഒന്നും. റോമം വളർന്ന സ്വരൂപം ഒന്നും വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
ജനങ്ങൾ അടുത്തവന്ന ഞെരുങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതിന്ന ച
ട്ടം കെട്ടി ഉറപ്പിച്ച ഭൂതത്തക്ക കാണത്തക്കവണ്ണം ഒരു നാ
ല്ക്കാലിമേൽ മുടി വളർന്ന സ്വരൂപം വെക്കുന്നു. അതിന്ന റോ
മങ്ങളും നവങ്ങളും വളർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന ജനങ്ങൾ ഒക്കെ
യും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ
സവെരിയാർ കെട്ടുരം കഴിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്ന പറ
ഞ്ഞു. ഒരു ഗുരുകെട്ടുരക്കാരനെ പോലെ വേഷം കെട്ടിവന്ന
മഹാ വണക്കത്തോടെ സവെരിയാരുടെ മുമ്പു തന്നെ അവ
നെ കുന്തിട്ട കെട്ടുരം ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെ തന്റെ ക
ത്തി താട യുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു ഉടനെ അവർ
തിരശ്ശീലകൊണ്ടു മൂടുന്നു ഒരു മണിനേരം കഴിയുമ്പോൾ അ
വർ ആ മുടി വളർന്നിട്ടുള്ള സ്വരൂപത്തെ എടുത്ത ഒരു പെട്ടി
യിൽ വെച്ചിട്ടു ആ മൊട്ട സ്വരൂപത്തെ നാല്ക്കാലിമേൽ വെ
ച്ചുകൊള്ളും. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കണ്ട അതിശ
യിച്ചു അവൻ ദേവസവെരിയാർ തന്നെ അതിന്ന സംശ
യമില്ലെന്ന പറഞ്ഞു പുക്കഴി അവനെ വണങ്ങി വളരെ കാ
ലുകൾ ചെയ്കും. ഇത തന്നെ സവെരിയാരുടെ ശരീരം അഴി
യാതിരിക്കുന്ന തന്ത്രമായ പുതുമ.

റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ വ്യാജത്തിനായിട്ട സവെരിയാരുടെ
ശരീരം അഴിയാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നതിനാൽ ക
ർത്താവ ആദാമിനോട നീ മണ്ണാകുന്നു മണ്ണായിപോകുമെ
ന്ന അവരോടും അവന്റെ സന്തതിമേലും തീർത്ത അവ
ന്റെ മാറാത്ത തീർമാനത്തെ മാറ്റി പിറട്ടുന്ന വലിയ പാ
പത്തെ ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെയും ലൊരെഞ്ഞെന്ന പള്ളിയിലെ കന്യാക മറിയയ്യ
ടെ ഉൾച്ചട്ടയെയും തലമുടിയെയും മുലപ്പാലിനെയും കാണി
ക്കുന്നു.

അതല്ലാതെയും അവർ യോഹന്നാൻ ബപ്റ്റിസ്മയുടെ തലയെയും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ശവങ്ങളെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭജനങ്ങളെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന ശീലയെയും അവന്റെ മുൾക്കിരീടത്തെയും കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട ആണികളിൽ ചിലതിനെയും അവൻ ഇട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അങ്കിയെയും കാണിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ അന്ധകാര വഴിയിൽ നടത്തിയതുകൊണ്ടു രണ്ടായിരം വഷമായി ഇവ ഇങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇത എങ്ങിനെ എന്ന വിചാരിക്കാതെ ആ അങ്കിയായിട്ടു വഷത്തിൽ പതിനഞ്ചു ലക്ഷം പേർ വരെയും പോയി ആ കള്ളഅങ്കിയെ വണങ്ങി പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ വരുന്നു. പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ ഇനിക്കായ്ക്കാണ്ടു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണമെന്നിങ്ങിനെ പറയുന്നു.

ഇതിലും വിചിത്രമായ പുതുമയെ റോമക്കാർ പറയുന്നു. റോമ ദേശത്തിങ്കലെ മറിയം എന്ന സ്വരൂപം ബഹു ആഡംബരത്തോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന വന്ന ആകാശ മാർഗ്ഗത്തിങ്കൽ വിനോദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെ പരിശുദ്ധ പാപ്പ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടു വന്നു വെച്ചിരുന്നു എന്നും ലൂക്കോസ എന്ന പള്ളിയിലെ മറിയം തന്റെ കയ്യിൽ കുട്ടിയെ എടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സ്വരൂപം ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു ആ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഒരു ദിവസം ഒരു അജ്ഞാനി കല്ലെടുത്തു എറിഞ്ഞു എന്നും അപ്പോൾ ആ മറിയം സ്വരൂപം തന്റെ കയ്യിലിരുന്നിരുന്ന കുട്ടിയുടെ മേൽ കല്ലുകൊള്ളാതെ ഒരു കയ്യിലിരുന്ന കുട്ടിയെ മറ്റു കയ്യിൽ പിടിച്ചതുകൊണ്ടു ആ കല്ലുകുട്ടിയുടെ മേൽ കൊള്ളാതെ മറിയം സ്വരൂപത്തിന്റെ തോളിൽകൊണ്ടു പീഠത്തിന്മേലും ഒരു ഭാരം ഉണ്ടായി എന്നും മറിയം സ്വരൂപത്തിന്മേൽനിന്നും രക്ഷവും ഒഴുകിയെന്നും പറഞ്ഞു ആ രക്ഷത്തെ ഒരു കുപ്പിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും കാണിച്ചു ജനങ്ങളെകൊണ്ടു മറ്റു ഭക്തികളോടും കൂടെ അതിനെ ആരാധിപ്പിക്കുന്നു.

ചില ബുദ്ധിയുള്ളവർ റോമക്കാരോടു ഇപ്രകാരമുള്ള പുതുമകൾ നടത്തിപ്പാൻ കഴിയുന്നത എങ്ങിനെ ഇത സ്വഭാവ പ്രമാണത്തിന്നു മറ്റും വിരോധമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ അതിന്നു നാം ഏതപ്രകാരമായാലും മനുഷ്യർക്കു ഭക്തി ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നത നമ്മുടെ മാർഗ്ഗം വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ടുന്നതിന്നു വ്യാജം പറഞ്ഞാലും അതിന്നു പാപമില്ല എന്നു പറയുന്നു.

പ്രാജം പറയരുതെന്ന കല്പിച്ച ദൈവം തന്റെ വേദം പ്രാജത്താൽ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമൊ ക്രിസ്തു പ്രാജവാക്കുകൾ ആക്കുത്തതായിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പിശാചിന്ന അടുത്തതെന്നത്രെ. പിശാചു ആദിയിൽ തുടങ്ങി കുലപാതകനായിരുന്നു അവനിൽ ഒട്ടും സത്യമില്ലായ്മകൊണ്ടു അവൻ സത്യത്തിൽ നിലനില്ക്കാതെയു മിരുന്നു അവൻ അസത്യവാദിയും അതിന്റെ പിതാവുമാക കൊണ്ടു അവൻ അസത്യം പറയുമ്പോൾ തന്റെ സ്വന്തമു ജ്ഞതിൽനിന്നപറയുന്നു. യോഹ. ൮. ൪൪.

൧൫ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാർക്കും ദോമ വട്ടക്കാർക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാർ തങ്ങളു പരിശുദ്ധന്മാരെന്ന് പറഞ്ഞ എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ പാദത്തിങ്കൽ വീണ വഴങ്ങി തങ്ങളു ദൈവമെന്ന നിരൂപിപ്പാൻ കല്പിക്കുന്നു.

വിരുദ്ധാചല പുരാണത്തിൽ ശിവന്റെ ഭാസന്മാരായ ഗുരുകന്മാരെ കണ്ടാൽ പാദത്തെ വണങ്ങി ഉപദേശം കേൾക്കണമെന്നും ആ ഗുരുകന്മാർ ശിവൻ തന്നെ ണം രൂപം ധരിച്ചു നമ്മെ അടിമ കൊള്ളുന്നതിന്നു വന്നു എന്ന വിചാരിക്കാതെ ശിവൻ വേറെ ഗുരുകന്മാർ വേറെ രണ്ടായി ചിന്തിച്ചാൽ അവൻ അനേക കോടികാലം നരകത്തിൽ വീണ കിടക്കുമെന്ന പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേറെ ഒരു ഗ്രന്ഥശ്ലോകം.

ദൈവാധീന ജ്ജഗൽ സർവ്വം
മന്ത്രാധീനന്തു ദൈവതം
നന്മന്ത്രം ബ്രാഹ്മണാധീനം
ബ്രാഹ്മണാമമ ദൈവതാഃ

അതാകട്ടെ ലോകം ഒക്കെയും ദൈവത്തിന്റെ ആധീനത്തിൽ ദൈവം മന്ത്രത്തിന്റെ ആധീനത്തിൽ മന്ത്രം ബ്രാഹ്മണന്റെ ആധീനത്തിൽ അതകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ നമ്മുടെ ദൈവം എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെ അജ്ഞാനികൾ വിശ്വസിച്ചു തങ്ങളുടെ ഗുരുകന്മാരെ ദൈവമായി ഭാവിച്ചു അവരെ കണ്ടു ഉടനെ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ കാലുകളിൽ ഒഴിച്ചു കഴുകി സാന്ദ്രമായി വീണു നമസ്കരിച്ചു വലിയവർ തുടങ്ങിച്ചെറിയവർ വരെയും അവരെ സ്വാമി സ്വാമി എന്നു പറഞ്ഞു അവരുടെ കാൽപ്പൊടിയെ തങ്ങളുടെ തലയിലും വായിലും

ഇട്ട അതിനാൽ എത്രയും വലിയ പുണ്യമുണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ റോമപട്ടണവും തങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാർ എന്ന പറഞ്ഞ കെട്ടുന്നതിന്നും അഴിക്കുന്നതിന്നും പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിന്നും ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നും തങ്ങൾക്കു അധികാരം ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞ ജനങ്ങളെ കളിപ്പിച്ച അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ സാന്ത്വം ഗമായി വീണ വണങ്ങി തങ്ങളെ സ്വാമികൾ എന്ന പറയുവാൻ അവരെ അംഗീകരിച്ച ആശീർവാദം പറയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാരും എജിപ്തുകാരും തങ്ങളുടെ തലകളെ മൊട്ടയടിക്കുന്നതു പോലെ ഇവരും തങ്ങളുടെ തലകളെ മൊട്ട അടിക്കുന്നു.

വിശേഷിച്ചു പാപ്പാതന്നെക്കുറിച്ചു തിരുസഭയ്ക്കു ഞാൻ മണവാളനും തലയും ക്രിസ്തുവിന്നു പ്രതി യജമാനനായും ചൊതുവിലുള്ള ബിശോപ്പുമായി ഇരിക്കുന്നു എന്നും മനുഷ്യരെ ശപിക്കുന്നതിന്നും ആശീർവ്വദിക്കുന്നതിന്നും തക്കതായ ദൈവത്വമുണ്ടെന്നും പത്രോസ തന്റെ ആസന്നതെയും അധികാരതെയും തന്നിരിക്കുകമാറിപ്പോയെന്നും തന്നിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരൂപം വെക്കുവാൻ തുറക്കുന്നതിന്നും പൂട്ടുന്നതിന്നും അധികാരം ഉണ്ടെന്നും ബഹു അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നും പറഞ്ഞ രാജാക്കന്മാരെയും തന്റെ പാദത്തിന്നു മുത്തുന്നതിന്നു കല്പിച്ച ദേവന്മാരിലും രാജാക്കന്മാരിലും തന്നെ മേലായി ഉയർത്തി സകലരും കീഴടങ്ങണമെന്ന പറയുന്നു.

ജനങ്ങളും അവനെ ക്രിസ്തുവിനെ പോലെ തെറ്റാത്ത പാപ്പാ എന്നും അവന്റെ വാക്കു ദൈവ വാക്കിന്നു ശരിയായ വാക്കെന്നും അവന്റെ കല്പനയ്ക്കു എതിർത്തു നില്ക്കുന്നതെല്ലാ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയ്ക്കു എതിർത്തു നില്ക്കുന്നതാകുന്നു എന്നും പാപ്പാ സകല മനുഷ്യരുടെ വചനങ്ങളെയും തടുക്കാമെന്നും അവന്റെ വചനങ്ങളെയൊ യാതൊരു മനുഷ്യനും തടുത്തു കൂടാ എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു എല്ലാ കല്പനകളെയും വേദത്തെ പോലെ തിരുസഭ അംഗീകരിക്കണമെന്നും അവന്നു വേദത്തിൽനിന്നു കരുകുന്നതിന്നും കൂട്ടുന്നതിന്നും കഴിയുമെന്നും അവൻ ജീവനുള്ളവരെ മാത്രമല്ല മരിച്ചവരെയും ബന്ധുക്കളെ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു വിട്ടുവിടാമെന്നും അവൻ ഭൂലോകദേവനും സർവ്വലോകപിതാവും കർത്താവും ദൈവവും ആയിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ലോകത്തെ മുഴുവനും ഉണ്ടാക്കുകക്കവനായിരിക്കുന്നു എന്നും അവന്നുപാപത്തെ പുണ്യവും പുണ്യത്തെ പാപവുമാക്കി തീർക്കുന്നതിന്നു മനസ്സായാ

ൽ അങ്ങിനെ തന്നെ ആകുമെന്നും പറയുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി. റോമപ്പരിയിൽ പത്രോസിന്റെ പെരുനാളിൽ പാപ്പാ തന്നെ അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ട മൂന്ന കിരീടം ധരിച്ചവനായി ഭവവാചയത്തിങ്കൽ ഉയർന്നു പീഠത്തിന്മേൽ ഇരുന്ന തന്റെ കാൽ ഊന്നിക്കൊണ്ട ഇരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ പാപ്പായെ നോക്കി ലോകത്തൽ പാപങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ ഞങ്ങളോട കരുണയുണ്ടാകേണമെ എന്ന വിളിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം പാപ്പാ മഹിമയെ തനിക്കാക്കുവാൻ നോക്കുന്നു ഉന്നതനായ ദൈവത്തോട തുല്യനായി ഇരിക്കണമെന്ന അവന്റെ വിചാരമെ ഉള്ളു.

ഇങ്ങിനെ പാപ്പാ മാഗ്ഗും അറുനൂറോഴാം വർഷത്തിലും മഹമ്മതമാഗ്ഗും അറുനൂറ്റിപത്താം വർഷത്തിലുമായി ഹം രണ്ടു മാഗ്ഗും ഒരു കാലത്ത തന്നെ തുടങ്ങി പാപ്പാമാരുടെ മഹിമ അനേക കാലമായി വെലപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ഭവത്തെയും ക്രിസ്തു തന്റെ പ്രാണനെ ചിലവ ചെയ്തു വീണ്ടെടുത്ത ക്രിസ്തു നിക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പിരട്ടി കൊള്ളയിട്ട കോപം കൊണ്ടും ഡംഭം കൈണ്ടും നിറഞ്ഞ പരശു ഘനാരെ മുട്ടി വീഴിച്ചു രക്തം കൊണ്ട വെറുത്ത കിടക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നപ്രകാരമായി പാപ്പാമാർ പത്രോസ തന്റെ പീഠത്തെയും അധികാരത്തെയും കൈമാറി കൊടുത്തു പൊയെന്നത ഉള്ളതായാൽ അപ്പോൾ പത്രോസ തന്റെ അധികാരത്തെ അതുതം കൊണ്ട ഉള്ളതാക്കിയു പോലെ പാപ്പാമാരും അവരുടെ അധികാരത്തെ അതുതം കൊണ്ട സാക്ഷികരിക്കേണ്ടും ന്യായമായിരിക്കുന്നു.

അത്രയുമല്ല പാപ്പാ ലോക രാജ്യത്തിന്റെ വാഴയും തന്റെത എന്ന പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവാ എന്റെ രാജ്യം ഇഹലോകത്തിന്റെതല്ല എന്ന പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവും പത്രോസ മുതലായ അപ്പോസ്തോലന്മാരും ലോകരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചതില്ലല്ലോ. പാപ്പാ ആചാര്യസ്ഥാനത്തോടു കൂടെ രാജ്യാധികാരത്തെയും അന്വേഷിക്കുന്നത അജ്ഞാനത്തിൽ ഇരുന്ന ആചാര്യന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്ന മത്രം തോന്നിയത.

അവൻ അനേകം പ്രധാനികളും വേലക്കാരും തന്നെ ചുറ്റുന്നതിനായി പെരുത്ത മഹത്വത്തോടെ രാജാവിനെ പോലെ സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുന്ന ഭസനകളെ ചേർത്ത യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുമല്ലാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ലോക വേലകളിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതകൊണ്ട അവൻ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതുമില്ല ജ്ഞാനസ്താനം കഴിക്കുന്നതുമില്ല കർത്താവിന്റെ അത്താഴം

കൊടുക്കുന്നതുമില്ല മറ്റും ദൈവമുറകളും ചെയ്യുന്നതുമില്ല ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. അത്രയുംല്ല അജ്ഞാനികളുടെ വലിയ ഗുരുക്കന്മാർ തന്പുരാക്കന്മാർ ആഡംബരത്തോടെ വെളിയിൽ പ്രവേശം ചെയ്യുന്നതപോലെ തന്നെ പാപ്യാമാരും ബഹു ആഡംബരത്തോടെ വെളിയിൽ സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ പാപ്യാ ക്രിസ്തുവിന്നു പ്രതിയായിരിക്കാതെ അവന്നു എതിരായ അന്തിക്രിസ്തുവായിട്ടത്രം ഇരുകൂടും എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഈ പാപ്യായുടെ വരവിനെ കുറിച്ചു സുവിശേഷത്തിൽ മുഖിൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു നാശത്തിന്റെ പുത്രനായ പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ ആ ദിവസം വരുകയില്ല അവൻ എതിർത്ത നില്ക്കുന്നവനും ദേവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരിനും മേലായി തന്നെതാൻ ഉയിർത്തുന്നവനാകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ദൈവം എന്നപോലെ തന്നെ ഇരുന്ന തന്നെതാൻ ദൈവമാകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ അക്രമക്കാരൻ വെളിയിലാവും അവനെ കർത്താവു തന്റെ വായുടെ ആത്മാവിനാൽ ഒടുക്കിക്കളയും തന്റെ വരവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ൨ തെസ്സലൊ ൨. ൩. ൪, ൮.

൧൬ാം അദ്ധ്യായം.

ബ്രാഹ്മണഗുരുക്കന്മാരും റോമവട്ടക്കാരും വേദത്തെ മറിച്ചു വെക്കുന്നതിന്നുള്ള ചേച്ചി.

ഇന്ദുക്കാക്കു മൊക്ഷവഴികാട്ടുന്ന ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഔക്ക, യജുസ്, സാമം, അഥവം എന്നു നാലു വേദത്തെ സംസ്കൃതഭാഷയിലാക്കി അതിനെ ഈ ദേശത്തെ നടക്കുന്ന വെറെ ഒരു ഭാഷയിലും തിരിക്കാതെയും പൂജാപ്രാണം ചെയ്യാതെയും ഇരുന്ന അതിനെ എഴുതിക്കൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ വംശക്കാക്കു മാത്രം എഴുത്തു മൂലമായി വാല്യാമായി ഓതി ബ്രാഹ്മണനല്ലാതെ മറ്റു ജാതികൾക്കു തങ്ങളുടെ വേദത്തെ കാണിക്കാതെ മറച്ചു ഒളിച്ചു വെച്ചു വേദം അല്ലാതെ പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളെയും ദാരതം മുതലായ യുദ്ധകഥകളെയും ചില നീതിസാരങ്ങളെയും വേദമായി പഠിപ്പാൻ കല്പിച്ചു ശ്രദ്ധന്റെ ചെയവിയിൽ വേദം കേൾപ്പിച്ചു കൂടാ എന്നും നിബന്ധം ചെയ്തു അപ്രകാരം ശ്രദ്ധന്നു ആരെങ്കിലും ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ വേദം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു എങ്കിൽ അവൻ

അധോഗതിയാടി നരകത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാലും രാജാക്കന്മാർ മാത്രം വേദം ഓതാമെന്ന രാജാക്കന്മാരെ ബ്രാഹ്മണരായിട്ടു പുനജ്ജന്മം വരുത്തി അവരെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെ ഇരുത്തി വളരെ ദ്രവ്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചില വേദമന്ത്രങ്ങളെ ഓതിപ്പിക്കുന്നു.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വലിയ പശുവിനെ ഉണ്ടാക്കി രാജാവിനെ സർപ്പംഗം കെട്ടുവരും ചെയ്യിച്ചു പിറന്ന സ്വരൂപമായി അതിന്റെ വായിൽ കൂടി അകത്തുപ്രവേശിപ്പിച്ചു ചാണകം കലക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന അതിന്റെ വയറിൽ യാമം നേരം ഇരുത്തി അനേകം ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു ശേഷം അതിന്റെ ഗർഭത്തിൻ വഴിയായി പുറത്തു വരുവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മഹാ രാജാവു ബ്രാഹ്മണനായി പുനജ്ജന്മമായെന്നും എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ ശാസ്ത്രികളും പറഞ്ഞ ആ പൊൻ പശുവിനെ ബ്രാഹ്മണരെല്ലാവരും കൂടി പങ്കിട്ടെടുത്ത ഇനിയും വളരെ ദ്രവ്യഭാനം ചെയ്യുന്നമെന്നു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മുമ്പിൽ രാജാവിന്നു ഗായത്രിമന്ത്രം ഉപദേശിച്ചു ചൊല്ലിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു അക്ഷരത്തിന്നു ആയിരം രൂപയായി ൩൪ അക്ഷരത്തിന്നു ൩൪൩൩ രൂപ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ആ മന്ത്രത്തെ ചൊല്ലി കൊടുക്കുന്നു.

ബ്രാഹ്മണർ വേദത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാതെ മറച്ചു വെച്ചു തന്ത്ര പ്രയോഗത്തെ ചെയ്യുന്നതു പോലെ.

റോമക്കാരും വേദത്തെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലാക്കി വേദം ലത്തീനിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്നു. എന്നു തീച്ചു വരുത്തി. അതിനെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഷകളിൽ തിരിക്കാത്തവണ്ണം കല്പിച്ചു അപ്രകാരം ഭാഷതിരിക്കുന്നവർക്കു ശാപവും ശിക്ഷയും നിശ്ചയിച്ചു ലത്തീൻ അല്ലാതെ വേറെ തിരിപ്പുകളെ നോക്കുന്നവരെ പതിതരെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അങ്ങിനെയുള്ള തിരിപ്പുകളെ അഗ്നികൊണ്ടു കത്തിച്ചു നാട്ടിൽ ഒരുത്തനും അറിയാത്ത അന്യഭാഷയായ ലത്തീനിൽ വേദം ഓതുന്നു.

പിന്നെ ലത്തീൻ വേദപുസ്തകം മാത്രം സാരം എന്നു അവർ പറയുന്നു. ലത്തീൻ ഭാഷയിലുള്ള വേദം മലയാളം മുതലായ വേദതിരിപ്പുകൾ എന്നപോലെ മൂലഭാഷയായ എബ്രായ ഗ്രന്ഥ ഭാഷകളിൽനിന്നു തിരിച്ചുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നസമയത്തു ലത്തീൻതിരിപ്പു മാത്രം തപ്പായി പോയില്ലെന്നും മറ്റു തിരിപ്പുകളെക്കാൾ ഉയർന്നതായിരിക്കുന്നു എന്നും പറവാൻ കഴിയുമൊ കഴികയില്ലല്ലോ. ലത്തീൻ മൂലവും അല്ലല്ലോ.

പിന്നെയും പാപ്പമാർ ദൈവ വചനം ജനങ്ങൾക്കു കൊ

ടുത്താൽ അവർ തങ്ങളുടെ ഉപായങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുകയും
 ഒന്നു വിചാരിച്ചു അവരെ അന്ധകാരത്തിൽ വഴിനടത്തു
 ന്നതിന്നു വേദത്തെ അവർക്കു കാട്ടാതെ മറച്ചു അതിൽ ചി
 ല വചനങ്ങളോട പാരമ്പര്യം ന്യായത്തിന്നടുത്ത ചില കാര്യ
 യുടേതു കാലത്തിന്നു കാലം കൂട്ടി പാരമ്പര്യന്യായത്തെ ദൈ
 വ ചിത്തത്തെ പോലെ ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്നു കല്പിച്ചു ക്രി
 സ്തു ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ
 എന്നു പറഞ്ഞ സുവിശേഷത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാ
 തെ അറിവിന്റെ താക്കോലിനെ ഒളിപ്പിച്ചു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ
 അവരിൽനിന്നു പൂട്ടിക്കളയുന്നു. അവർക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
 വേദത്തിൽ ചില ചരിത്രങ്ങളെ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു ത
 ങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്നായിട്ടു ചില വചനങ്ങളെ വായിക്കുന്ന
 തിന്നു കല്പിച്ചു ജനങ്ങളെ ദൈവ വചനത്തിൽനിന്നു മാത്രം
 മാറി ഇഗ്നാസിയുടെ കഥ ജോന്ന പ്രകാശിയാരുടെ പുത്ര
 മ സവേരിയുടെ പുത്രമു അന്തോനിയുടെ പുത്രമു വെള്ളിയാ
 ലു പുത്രമു ബെസ്പുക്കാന സ്ഥലത്തെ കുറിച്ചുള്ള പുത്രമു ശനി
 യാലു പുത്രമു മുതലായ കള്ളക്കഥകളായ മനുഷ്യരുടെ വെ
 ദം വചനത്തെ മാത്രം ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു അവ
 യെ ബഹു ഭയഭക്തികളോടെ വായിപ്പാനും മനഃപാഠമാ
 ക്കുവാനും കല്പിക്കുന്നു. ഇവർ കർത്താവിന്റെ വചനത്തി
 ന്നു കൂട്ടുകയും കുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു തുറിയുന്നതാണു
 എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെ കുറിച്ചു അറിയിപ്പു പുസ്തകത്തിൽ യാതൊരുത്ത
 നും, ഹം ദീപ്തദർശനത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള വചനങ്ങ
 ളിൽനിന്നു എടുത്ത കളഞ്ഞാൽ ദൈവം ജീവന്റെ പുസ്തക
 ത്തിൽനിന്നും വിശുദ്ധപട്ടണത്തിൽനിന്നും ഹം പുസ്തകത്തി
 ൽ എഴുതപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും അവന്റെ ഓഹരിയെ
 എടുത്തുകളകയും ചെയ്യുമെന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അത്രയുംമല്ല ഒരുത്തൻ ഞാൻ രാജാവിന്റെ ഒരു കല്പന
 കൊണ്ടുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ അതിനെ കാണി
 ക്കണമല്ലോ അങ്ങിനെ പരമരാജാവിന്റെ കല്പനയെ കൊ
 ണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന റോമപട്ടക്കാർ വചന
 ത്തെ കാണിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അവർ ചതിയന്മാരെന്നു കാ
 ണപ്പെടും അല്ലോ.

പിന്നെയും റോമപട്ടക്കാർ വേദത്തെ കൊടുക്കാത്തതിന്നു
 മുഖാന്തരമായി ജനങ്ങൾ വേദത്തെ വായിക്കുന്നതാണു കൊണ്ടു
 അവരുടെ ബുദ്ധി കൂർത്തയും അവരുടെ ആത്മാവിന്നു ഇ
 ടച്ചുയുമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഫലം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നും ചെ

റിയവരുടെ കയ്യിൽ കത്തി കൊടുത്താൽ അവർ തങ്ങളെ തന്നെ മുറിക്കുമെന്നും പറയുന്നു അജ്ഞാനഗുരുക്കന്മാരെപ്പോലെ അധികം പണം കൊടുക്കുന്ന സമ്പന്നന്മാർ മാത്രമേ വേദം വായിക്കാവൂ എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വേദ എഴുത്തുകൾ ശോധന ചെയ്തിൽ അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവനുള്ളെന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നു.

പരിശുദ്ധ ദാവീദു നിന്റെ വചനം എന്റെ കാലുകൾക്കു ഭീപവും എന്റെ വഴികൾക്കു വേളിച്ചവുമായിരിക്കുന്നു എന്നും കർത്താവിന്റെ വെദത്തിൽ രാവു പകലും ധ്യാനത്തോടെ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദാഗ്രവാൻ എന്നും പറയുന്നു. സങ്കീ. ൧൧൯. ൧൦൫.

പരിശുദ്ധ പൌലുസും ചേലനെത്തെ പരിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരെല്ലാവരും വായിച്ച അറിയേണ്ടുന്നതിന്നു കർത്താവിന്റെ മേൽ ആണെയിട്ടു നിങ്ങളോട യാചിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളുടെ സഹൃത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൈവഭൂതനാകട്ടെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊരു സുവിശേഷത്തെ നിങ്ങൾക്കു പ്രസംഗിച്ചാൽ അവൻ ശാപമുള്ളവനാകട്ടെ എന്നു കല്പിക്കുന്നു. ഗലാത്തി. ൧. ൮.

അത്രയുമല്ല ദോമപട്ടക്കാരുടെ വേദം പത്തകല്ലനെക്കും കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പാപം ഏറ്റ പറയുന്ന നമസ്കാരത്തിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനകല്ലനെക്കും സക്രമെന്തകല്ലനെക്കും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. അതാവിത.

൧. പത്തകല്ലനയിൽ വിഗ്രഹാരാധനയെ വിലക്കുന്ന കല്ലനയെ ഒളിച്ചു വെച്ചു വിഗ്രഹാരാധനക്കാരാകുകൊണ്ടും സ്വസ്ഥനാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓക്കു എന്ന കല്ലനെക്കു വിരോധമായി പുണ്യവാന്മാർക്കു തിരുന്നാൾ ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം പത്ത കല്ലനെക്കു വിരോധമായതാകുന്നു.

൨. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ നോക്കി അപേക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയവരെ നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയോട ഒത്തതല്ല.

൩. പാപം ഏറ്റ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ എല്ലാ വസൂക്കളെയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പാപത്തെ അറിയിക്കുമ്പോൾ ഇവർ മനുഷ്യക്കു പാപങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം വേറെ ആയി പോയി.

൪ ജ്ഞാനസ്താന കല്പനയിൽ സുവിശേഷത്തെ ലോകത്തിൽ മുഴുവനും പ്രസംഗിപ്പാനും വിശ്വാസം ഉള്ളവന വെള്ളം കൊണ്ട ജ്ഞാനസ്താനം കഴിപ്പാനും കല്പിച്ചിരിക്കെ ഇവർ സുവിശേഷത്തെ പ്രസംഗിക്കാതെ ജ്ഞാനസ്താനത്തിൽ ഉപ്പിനെയും ഉമിഴനീർനെയും എണ്ണയേയും കൊടുക്കയാൽ ഇവരുടെ വേദം ജ്ഞാനസ്താന കല്പനനെക്കൊത്തതല്ല.

3. പരിശുദ്ധ അത്മാഴകല്പനയിൽ എല്ലാവർക്കുമായി ചിന്നപ്പെട്ട എല്ലാവരും കഴിപ്പാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ഉടമ്പടിയായ പാപമോചനത്തിന്റെ രക്തത്തെ ഇവർ മനുഷ്യർക്കു വിലക്കിയത കൊണ്ട ഇവരുടെ വേദം പരിശുദ്ധ അത്മാഴനിയമത്തോടൊത്തതല്ല.

ഇപ്രകാരം റോമപ്പട്ടക്കാർ വേദം ഇല്ലാതെ കുരുടരെപോലേ നടന്നാൽ കുരുടന്മാർക്കു വഴികാണിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൭) അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനികാരെ നിരീക്ഷണത്തിനും റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികാരെ ദക്ഷിണത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികളുടെ ശിവമതവും വിഷ്ണുമതവും അനേകയുഗങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിമഗ്ഗമൊ ഇരുന്തുമുന്തറ സംവത്സരമായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. റോം പുതിയ മാഗ്ഗം റംഴവർ മതത്തെ പോലെ ഇരിക്കുന്നു. റോം മാഗ്ഗത്തിൽ റംഴവർ പുഴയർ പറയർ എന്നവർ ഒഴികെ ഏതൊരശ്രേഷ്ഠ വംശക്കാർ വന്ന കൂട്ടുന്നു. എന്തൊ ആകൃതിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം അവർ ഒരു പള്ളിയിൽ വന്ന കൂടി ആകാശം ഇടഞ്ഞ വീഴുന്നത പോലെ പാട്ടു പാടി വിളിക്കുന്നു. ഒരു ഉപദേശ വെള്ളക്കാരനെ പോലെ ഇരുന്ന പുസ്തകത്തെ വിരിച്ചു എന്തൊ ചിലത ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി വരുന്നു വേറെ ഒന്നുമില്ല. അവരുടെ പള്ളി കളിൽ ഉരുക്കൾ ഇല്ലകൊടുമുഴക്കമില്ല കൊടു ഇല്ല വെടി ഇല്ല നേരം പോക്കായ കാലകൾ ഇല്ല നാടകരും പാഠകരും ഇല്ല ദേവദാസികളുടെ നാടമിപ്പു പുജ അഭിഷേകം എന്നിവ ഇല്ല പഞ്ചാക്ഷരമില്ല നേവാരമില്ല നേർ തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങളില്ല ഭാരതം രാമായണം ഭാഗവതം ഇവ ഒന്നുമില്ല അറുപത്തമ്പലത രവിശയാട്ടങ്ങളല്ല അറുപത്തമുന്ന പേരുടെ കഥ ഇല്ല മുപ്പത്ത മുക്കോടി ദേവകളുടെ കഥയില്ല. അന്ത്രായ വേദം ഇത. തൃപുക്കരുടെ വേദമെങ്കിലും കുറെ കൊള്ളാം. യാതൊര കൺകൃത്യം അവിടെ ഇല്ല.

പിന്നെയും ആ വേദക്കാർക്കു ആചാരമില്ല അനുഷ്ഠാനമില്ല കളിയില്ല ഭീക്ഷയില്ല നെറ്റിയിൽ വിഭൂതിയില്ല ഒരു പൊട്ടുമില്ല മുഖം പാഴായി ഇരിക്കുന്നു. അവർക്കു, അമാവാസ്യ ഭീചാളി ശിവരാത്രി, മകരപ്പുയം. മാമാഷം. രംവക ഇല്ല. പൊങ്ങൽ പൂജാപുനസ്കാരങ്ങൾ ഇല്ല അവരുടെ വീട് മരണ വീട്ടിനെ പോലെ ഇരിക്കുന്നു. അവരെ തൊട്ടാലും കണ്ടാലും കളിക്കണമെന്ന പറയുന്നു.

മുൻ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്തുമാഗ്ഗത്തെയും ക്രിസ്താനികളെയും നിന്ദിച്ച പ്രകാരമാവിത. ദ്രാണമാഗ്ഗം. ദൈവം, പള്ളി, പീഠം, സ്വരൂപമില്ലാത്ത വേദം. പരിത്ഥമില്ലാത്തമൂലാത്മാക്കൾ കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയ വേദം സൂയ്നേയും കുരിശിനേയും മനുഷ്യനേയും കുടിപ്പന്ന വേദമെന്നും പുതിയ വേദം. കെട്ടിഉണ്ടാക്കിയവർ അധികാരത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവർ കലഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ എന്നും നിന്ദിക്കുന്നു.

ഇതപോലെ തന്നെ റോമമാഗ്ഗക്കാരുടെ ഞങ്ങളുടെ റോമൻ കത്തോലിക്ക വേദം അനേക നൂറായിരം വർഷങ്ങളായിരിക്കുന്നു ഇത അങ്ങിനെ അല്ല ലുത്തരുടെ കാലത്തു മുട്ടിച്ചു. ഇത പതിതരുടെ വേദം ദുഷ്കൃത വേദം കള്ളവേദം എന്ന സൂവിശേഷമാഗ്ഗത്തെ നിന്ദിച്ച അനേക വിധമായ ശകാരങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

റോമപട്ടക്കാരുടെ ബഹുവിധം ഭൂഷണ പുസ്തകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി സൂവിശേഷമാഗ്ഗത്തിന്നു വിരോധമായി പതിതർ കോടാലി പതിതർ നശിപ്പിച്ച ഒരക്ഷരം പരമാത്മ ഇതവിനെറ കഥ വേദവിളക്കു മുതലായ അനേകം പുസ്തകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു അവയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കടിയക്ഷമകളും നിന്ദകളും അല്പമല്ല ഇത സമ്പ്രദാനത്തിന്നു ദുഷ്ടാന്തമായി അവരുടെ ഭൂഷണത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

റോമപട്ടക്കാർ പ്രൊതെസ്തന്റക്കാരെ ഭൂഷിക്കുന്നപ്രകാരം.

- ൧ പതിതരുടെ വേദത്തിൽ ഒരു പീഠവും ഇല്ല ഒരു ബലിയും ഇല്ല.
- ൨, ആചാര്യന്മാരും ഇല്ല ഗുരുവും ഇല്ല.
- ൩ പട്ടംകൊടുക്കുന്നതാദിഷേകവും ഇല്ല പാപനിവാരണവും ഇല്ല.
- ൪, ശുദ്ധഭോജന നാളും ഇല്ല ഒരു യോഗനാളും ഇല്ല.

- ൫, സന്യാസവും ഇല്ല കന്യാകാവസ്ഥയും ഇല്ല.
- ൬, പാപത്തെ ചെയ്യുന്നതിന്ന ഭയവും ഇല്ല പുണ്യം ചെയ്യുന്നതിന്ന ഒരു ഉത്സാഹവും ഇല്ല.
- ൭ ഇഹലോകത്തിലെ നീതിമാന്മാർക്കും പരലോകത്തിലെ പരിശുദ്ധന്മാർക്കും ഒരു അന്യോന്യമില്ല.
- ൮ ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുണ്യവാൻ ഇല്ല അവരാൽ ഒരു പുതുകായ്പ്പും നടന്നതുമില്ല
- ൯ ഒരു കായ്പ്പത്തെയും നിശ്ചയിപ്പാൻ ശക്തിയുമില്ല യാതൊരു തീച്ചുക്കും കീഴ്ളെടുന്നതുമില്ല.
- ൧൦ അതിൽ ഒരു ചട്ടമുമില്ല ആചാരവും ഇല്ല.
- ൧൧ അതിൽ സാമ്പ്രാണി ധൃപവുമില്ല ഒരു തീർത്ഥത്തളിയുമില്ല.
- ൧൨ ഒരു എണ്ണ വിളക്കുമില്ല ഒരു മെഴുകു തിരിയുമില്ല.
- ൧൩ ഒരു മുദ്രയുമില്ല ഒരു കൊടിയുമില്ല.
- ൧൪ അതിന്ന തലയുമില്ല കാലുമില്ല.

ഇത കൂടാതെ

ഓരോരുത്തർ വേദപുസ്തകത്തെ വായിച്ച അതിന്റെ അർത്ഥത്തെ മനസ്സിൽ പ്രാകരം തിരിക്കുന്നത.

ഒരു പാപത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും ഒരു പുണ്യത്തെയും അനുസരിക്കാതെയും കർത്താവെ കർത്താവെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന ചൊല്ലി മോക്ഷം വരുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയിൽ രണ്ടു നാഴിക നേരം പാട്ടു പാടുന്നു.

സ്വന്ത ബുദ്ധിയെ വിശ്വസിച്ച ഒരു തലവനെയും കീഴ്ളെടാതെ നടക്കുന്നു.

റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ പകച്ചു നിന്ദിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചു നടന്ന ചരിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

പുറന്താം വഷ്കത്തിൽ പുതുശ്ശേരിയിൽ റോമക്കാരനായ ആനന്തരായിപ്പിള്ളയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു വേദലുപദേശി വഴിയായത്രയിൽ നാലഞ്ചു നാൾ താമസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേർ തങ്ങളിൽ ഋവദ തക്കം ചെയ്തു.

അപ്പോൾ ആനന്തരായിപ്പിള്ള പറഞ്ഞു, ഞാൻ നടന്ന ഒരു ചരിത്രം പറയുന്നു, കേൾക്കുന്നുവോ; അവൻ പറക എന്ന പറഞ്ഞു. ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിൽ ആ ദിക്കുകാർ എല്ലാവരും വെള്ളം കോരുന്ന ഒരു തടാകം ഉണ്ടായിരുന്നു ആ വഴിയായി ഒരു മൃത്തർ മാഗ്ഗുക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പതിതൻ കുതിരപ്പുറത്തു കേറി പോയി പൈതൃങ്ങം പന്തടിച്ചു

കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ പതിതൻ കേറി ഇരുന്ന കുതിരയുടെ കാലത്തേൽ ആ പന്തുകൊണ്ട തെറിച്ച കൂട്ടത്തിൽ വീണു പോയി അപ്പോൾ ആ ദിക്കുകാർ എല്ലാവരും പതിതൻ കേറിയിരുന്ന കുതിരയുടെ കാലിൽ കൊണ്ട തെറിച്ച പന്ത കൂട്ടത്തിൽ വീണു എന്നറിഞ്ഞ ആ വെള്ളം എത്രയും പ്രയോജനമുള്ളതായിരുന്നാലും അരും അതിൽനിന്ന വെള്ളം എടുക്കാതെ ആ കൂട്ടത്തെ വെണ്ടാ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു കണ്ടുവെറ എന്ന പറഞ്ഞു.

അന്നിന്ന വേദ ഉപദേശി പ്രത്യുത്തരമായിട്ടു, കൊള്ളാം പതിതൻ കേറിയിരുന്ന കുതിരയിന്മേൽ പൈതൃക്കളുടെ പന്ത കൊണ്ട കൂട്ടത്തിൽ വീണതിനാൽ ആ കൂട്ടം തള്ളിക്കളഞ്ഞു വല്ലാ പന്തതൻ കേറിയിരുന്ന കുതിര നടന്നപോയ ആ പട്ടണത്തിൽ അവർ പാഞ്ഞാ അല്ലെങ്കിൽ ആ പട്ടണത്തെ അമ്പർ വിട്ടുപോയൊ എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ ഉത്തരം പറയാതെ മൌനമായിരുന്നു.

പറച്ച അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ വിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നും ദോഷകർ വിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികളായ നേരൊ, ദൊമിശിയൻ, ത്രായാൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും വിശ്വാസികളെ തങ്ങളുടെ വശങ്ങളെ വണങ്ങുന്നതിന്നും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ മേൽ ആണയിടുന്നതിന്നും ബലബന്ധപ്പെടുത്തി ഉപദ്രവിച്ചു വിധമായത.

ചിലർ വിചാരിച്ചു, ചിലരെ കഴുവെററി, ചിലരെ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു, ചിലരെ വെട്ടി, ചിലരെ കിഴുപ്പു പൂശിയ വസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചു മീപട്ടിപോലെ കൊടുത്തിക്കളഞ്ഞു, ചിലരെ മുട്ടു മുഗങ്ങളുടെ തോൽ കൊണ്ട പുതപ്പിച്ചു നായ്ക്കളെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചു, ചിലരെ പൊങ്ങുന്ന എണ്ണക്കൊപ്പരയിലിട്ടു, ചിലരെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിച്ചു, ചിലരെ പൊങ്ങുന്ന ചുണ്ണാമ്പിലിട്ടു, ചിലരെ നാടകളിൽ കുടിയിരുത്താതെ പറ്റു തങ്ങളുപേക്കും കുഴികളുപേക്കും പറഞ്ഞയച്ചു, ഇപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ നശിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു സത്യവേദം നശിച്ചു പോകാതെ അവരുടെ രക്തം വിതച്ചു പോലെ വീണു വേഗം ഭൂമി മുഴുവനും നിറഞ്ഞു ഇക്കാലത്തു ഇന്ദുക്കാർ തങ്ങൾക്കു അധികാരം ചെയ്യുന്ന ഇടത്തു ക്രിസ്തുനിക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം ദോഷക്കാരും ക്രിസ്തുനിക്കാരെ കഠിനമായി

ഉപദ്രവിച്ച വേദത്തെ കാണാതിരിക്കുന്നതിന്നു കല്പിച്ച വിശ്വാസത്തെ മറുതലിക്കുന്നതിന്നും പുണ്യവാന്മാരോട ഭവേക്ഷിക്കുന്നതിന്നും സ്വരൂപത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന്നും ബ്രഹ്മസ്മാദന സ്ഥലം ഉണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നും ബലബന്ധപ്പെടുത്തി ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

ദൈവഭക്തിയുള്ള രക്തസാക്ഷിക്കാർ അനുഭവിച്ച പാടുകൾ തിടുക്കപ്പെട്ട ഭ്രമിപ്പാനുള്ളവ എന്നും അവർ സഹിച്ച ബാധകൾ മനുഷ്യസ്വഭാവമുള്ളവരാൽ ഭവേക്ഷിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണമല്ലാതെ പിശാചിനാൽ ഉത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർ തിടുക്കപ്പെട്ട സ്വയംകൃതന്മാർ നടത്തിച്ച ബാധകളായിരിക്കുന്നു എന്നും പൂർണ്ണ ചരിത്രക്കാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

റോമക്കാർ സുവിശേഷമാഗ്ഗിക്കാറെ ഉപദ്രവിച്ച വിധമാവിത. സുവിശേഷക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ വാൾകൊണ്ട വെട്ടപ്പെട്ടു. ചിലർ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ ജീവനോടെ പുതെക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ കുരടാവുകൊണ്ട അടിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ തിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടു, ചിലർ വരുകപ്പെട്ടു, ചിലർ ചക്രം കൊണ്ട അടക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ ഹൈഡ്രോമാലിയ മുറിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ കഴുവെററപ്പെട്ടു, ചിലരെ കടലിൽ മുക്കിക്കളഞ്ഞു, ചിലരുടെ തോലി ഉരുക്കി ചിലരുടെ നാവ അറുത്തു, ചിലരെ കല്ലുകൊണ്ടുറിയ്ക്കുകൊന്നു, ചിലരെ പട്ടിണി ഇട്ടു കൊന്നു, ചിലരെ ആഴമുള്ള കുഴികളിൽ ആക്കി മരണം വരെക്കും അടച്ചു, ചിലരുടെ കൈകാൽ മുതലായ അവയവങ്ങൾ മുറിച്ചു മുടന്തരാക്കി വിടപ്പെട്ടു.

ചിലരെ വേദക്കാർ എന്ന പദത്തെ പടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന അവരുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ദത്താവിന്റെ കണ്ണിന്നു മൂലാകെ അവന്റെ ഭായ്യയെ വേറെ ഒരുത്തന്നു കൊടുത്ത അവൻ ആ സ്ത്രീയെ തന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്ത അവനെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ദത്താവിനെയും ഒരു കുട്ടി തന്റെ അമ്മയെയും കൊല്ലുന്നതിന്നു ബലബന്ധപ്പെടുന്നു. ഗർഭമുള്ളവരെയും ബാലകന്മാരെയും കഴുവെററി ഒരു കാലുപൊലെ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു.

ചില സ്ത്രീകളെ പിടിച്ചു പരസ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നഗ്നമാരാക്കി കെട്ടി വെക്കുന്നു.

ചില സ്ത്രീകളെ നല കീഴായും ചില സ്ത്രീകളുടെ നടുവിൽ കയറുകൊണ്ടു കെട്ടിത്തൂക്കിയും അവരെ നഗ്നതയോടെ കെട്ടിയും ഇട്ടു.

ഒരു വലിയ ഉപദ്രവ കാലത്തിൽ വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീ

കളെ പിടിച്ച കൊണ്ടുവന്ന ഒരു വിസ്മാദത്തിലുള്ള മണ്ഡപത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ച മുമ്പിൽ അവരുടെ പെററമ്മമാരെ നിൽക്കി തംബുരു വാദ്യം വായിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ സേനകളെ അയച്ചു അവരെ കൊല്ലിച്ചു. ഇത ഉള്ളത തന്നെ രക്ത സാക്ഷികളിൽ ചരിത്ര പുസ്തകത്തിൽ നോക്ക.

൧൯൫൭ ധമാമാണ്ട ഫ്രാൻസിൽ റോമക്കാരത്തിയായ ഫ്രാൻസരാജസ്ട്രീ തന്റെ മകളെ കെട്ടിച്ച കൊടുക്കാമെന്ന പറഞ്ഞ സുവിശേഷ മാഗ്ഗത്തെ ഏറ്റകൊണ്ട ഒരു രാജാവിനെ വിളിപ്പിച്ച അവനും ഒന്നിച്ച സമാധാനത്തോടൊരിക്കലുമ്പോൾ ൧൭൯൧-ലും ഒരിക്കൽ തന്നെ വെട്ടികൊന്നു. അവരുടെ രക്തം നദിപോല ചഴുകി. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചത എഴുതിയാലും പറഞ്ഞാലും അവസാനിക്കയില്ല.

റോമക്കാർ പറയുന്നപ്രകാരം തന്നെ സുവിശേഷമാഗ്ഗക്കാർ തല്പള്ളവരായിരുന്നാലും അവരെ ഇപ്രകാരം ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്ന വേദത്തിൽ കല്പന ഉണ്ടോ. അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചതിനെക്കാൾ റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചത സ്വഗ്ഗത്തോളം എത്തുന്നതായ കൊടിയ പാപമായിരിക്കുന്നു.

അറിയിപ്പിൽ ബാബിലോൻ വീണു വീണു അത അഗ്നികൊണ്ടും ഗന്ധകം കൊണ്ടും എരിഞ്ഞു അതിന്റെ ബാധകൾ എത്രയും വലുതായിരുന്നു എന്തെന്നാൽ അവരുടെ പാപങ്ങൾ സ്വഗ്ഗത്തോളം എത്തി അവരുടെ അന്ത്രായങ്ങളെ ദൈവം ഓത്തുമിരിക്കുന്നു എന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ട ദീപ്തശനം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തത്താൽ വെറുത്തിരിക്കുന്ന റോമനഗരത്തിന്റെ മേൽ നിവൃത്തിയാകുന്ന നാടുകൾ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഹൻ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ കർമ്മരത്തിനും റോമക്കാരുടെ മോക്ഷവിളകിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങൾക്കു അന്ത്യകാലം നേരിടുമ്പോൾ ബ്രഹ്മണെന്ന ഗോദാനം ചെയ്യാൽ സകല പാപവും നീങ്ങിക്കൊലാസത്തിന്ന പോകാമെന്ന പറഞ്ഞ പശുവിനെ കുട്ടിയോട കൂടെ ബ്രഹ്മണെന്ന കൊടുക്കുന്നു. വൈഷ്ണവന്മാർ മരണാവസ്ഥയിൽ വായിൽ തുളസിവെള്ളം ഒഴിക്കുന്നു,

ഒരുത്തൻ മരിച്ചശേഷം അവന്റെ പുത്രൻ ടുടവക്രിയക

ആ ചെയ്യുകൊള്ളിവെക്കുന്നു. പിറേറന്നാൾ സഞ്ചയനം എന്ന പറഞ്ഞ ഭവിയുശേഷമുള്ള എല്ലാ ദിക്കെയും പെരുകി എടുത്ത ചേർത്ത അതിൽ പാൽ ഇളന്നീർ മുതലായത ഒഴിച്ച ആ എല്ലിനെ ആറ്റിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നു.

കമ്മാത്തരമെന്ന പറഞ്ഞ പതിനാറാം ദിവസം ആറ്റിൻകരയിൽ ബ്രാഹ്മണർ വന്ന തറയിൽ മണ്ണുകൊണ്ട ഒരു മണ്ഡപം പോലെ കെട്ടി ആ മണ്ഡപം ചുറ്റി ഹൃ കലശം വെച്ചുള്ളിൽ അരി പരത്തി അതിന്റെ മേൽ കുംഭം സ്ഥാപിച്ച അതിന്മേൽ തേങ്ങ വെച്ച അശ്ശിമൂലയിൽ ഒരു ചെറിയ മേട ഉണ്ടാക്കി കോൽകുടികൊണ്ട ഒരു ചെറിയ സ്വരൂപം കെട്ടി അതിൽ നാലഞ്ചു ദർപ്പുല പരിച്ചിട്ട ആ പുല്ലിനെ ചത്തവനെന്ന മന്ത്രം കൊണ്ട സ്ഥാപിക്കുന്നു. പിന്നെ തീക്കൊണ്ട ആ ദർപ്പുലിനെ ചുട്ട ചാരമാക്കി ആചാരത്തെ മനുഷ്യശരീരയിൽ നിലത്ത വിതറി അതിൽ വെററില അടക്ക മുതലായത വെച്ച പടച്ച ആ ചാരത്തെ ആറ്റിൽ എറിഞ്ഞ കളയുന്നു. പിന്നെ കമ്മം ചെയ്യുവാൻ സ്നാനം ചെയ്തു അമ്പലത്തിൽ നൈവിളക്കു വെച്ചു വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു. ചിലർ ശക്തിക്കു തക്കതായി ബ്രാഹ്മണനെ വസ്രം കൊടുക്കുന്നു. അവൻ വസ്രത്തെയും ദക്ഷിണയെയും കമ്മാത്തരം ചെയ്തു അരി കായ്ക്കുകയെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

ദിവസം എന്നത എന്തെന്നാൽ വഷാത്തരം ചെയ്യുവാൻ നാൾ വരുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ മുഖെ പുണ്യാദാനം ചെയ്യുശേഷം മൂന്നിലകളെ ഇട്ട ഒന്നി ശിവനായിട്ടും ഒന്ന വിഷ്ണുപായിട്ടും ഒന്ന ചത്തവനായിട്ടും ഭാവിച്ച അതിൽ അരി കായ്ക്കുക വെററില അടക്ക മുതലായതു വെച്ചു ചില ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു അവയും അവൻ എടുത്ത കളയുന്നു. പിന്നെ പിണ്ഡപ്രധാനം എന്ന പറഞ്ഞ മാവിൽ വാഴപ്പഴം ഇട്ടു കഴിച്ച മൂന്നു പിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കി ദർപ്പുലിന്മേൽ വെച്ചു ഒന്ന ചത്തവനായിട്ടും ഒന്ന അവന്റെ അപ്പനായും ഒന്ന അവന്റെ മുത്തപ്പനായും ഭാവിച്ച ആ പിണ്ഡത്തിന്നു പൂജ ചെയ്യുന്നു കമ്മം ചെയ്യുന്നവനോട ആ പിണ്ഡത്തിന്നു വന്ദനം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു ആ പിണ്ഡത്തെ ആറ്റിൽ കളവാൻ പറഞ്ഞ അതിന്നും പണം വാങ്ങിക്കുന്നു. ഇത തന്നെ ദിവസം.

ലിംഗധാരികൾ മോക്ഷ വിളക്കെന്ന പറഞ്ഞ സമാധി ഉറപ്പിച്ച പതിനൊന്നാം നാൾ കല്ലറമേടമേൽ ലിംഗം പോലെ പിടിച്ചു പൂജ ചെയ്തു അവിടെ കുറെ ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു ചോറ കായ്ക്കുക മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കി സമാധി

യിൽ വിളക്കു കൊടുത്തി ഒട്ടക്കും കല്പുര ദീപം പിടിച്ചു മോക്ഷ വിളക്കു എടുത്തു എന്ന പറയുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പൈതൃകങ്ങൾ തങ്ങളെ പെറവക്കായിട്ട ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളാൽ ആ ആത്മാവ പിതൃലോകത്തിൽനിന്ന സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലേക്കു പോകുമെന്ന പറയുന്നു ഇങ്ങിനെ ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു പോരുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ ദോഷക്കാരും തങ്ങൾക്കു മരണാവസ്ഥ നേരിടുമ്പോൾ പട്ടക്കാരെ വരുത്തുന്നു. അവർ വന്ന ഉപ്രീശ മപുശി ചില ക്രിയകളെ ചെയ്തു തീർത്തും കൊടുത്ത അതിനാൽ മോക്ഷം പ്രാപിക്കാമെന്ന പറയുന്നു.

ഒരുത്തൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അവന്റെ ശവത്തിന്നു അനേകം ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു അടക്കുന്നു. ചത്തവന്റെ ശേഷക്കാരർ ചിലർ അജ്ഞാനികൾക്കു തക്കതായ അജ്ഞാന ക്രിയകളെ ചെയ്യാൻ ഭാവിച്ചു വാഴ ഇളന്നീർ മുതലായത വെച്ചുകാട അററുന്നത പോലെ പാൽ ചന്ദനം മുതലായു കിടന്നുമേൽ തളിക്കുന്നതുണ്ടു

മോക്ഷവിളക്കെന്ന പറഞ്ഞു, മരിച്ചു പതിനോന്നാം നാൾ അല്ലെങ്കിൽ പിൽ മൂന്നാം നാൾ അവരവരുടെ ശക്തിക്കു തക്കതായ ഒരു രൂപാ പത്തു പണം മുപ്പതു പണം വരെക്കും പട്ടക്കാരൻ കൊടുത്ത മോക്ഷവിളക്കു എടുപ്പാൻ പറയുന്നു. അവർ അതിനെ വാങ്ങിച്ചുചൊണ്ടു മോക്ഷവിളക്കു എടുക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു അധികം പണം കൊടുക്കുന്നവർക്കു പള്ളിയിൽ ആരാധന സമയത്തു പള്ളിയുടെ നടുവെ വെറുനൂറ്റാറയെ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു അതിനുമേൽ കറപ്പു വസ്ത്രം വിരിച്ചു നൂറ്റാറയെ ചുറ്റി മെഴുകുതിരി കൊടുത്തി ചത്തവനെ നന്നുസുകൊണ്ടു ഭാവിച്ചു അവന്റെ പേർ ചൊല്ലിയതിനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ പട്ടക്കാരൻ ജപിച്ചു തീർത്തും തളിച്ചു ജനങ്ങളെ ചത്തവന്റെ ആത്മാവിന്നായിട്ടു കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ മന്ത്രമായി ചൊല്ലി അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവാൻ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു ഉടനെ ബന്ധുക്കാന സ്ഥലത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവ അവധി തിന്നു മോക്ഷത്തിന്നു പോകുമെന്ന പറയുന്നു. ഇത തന്നെ ദോഷക്കാരരുടെ മോക്ഷവിളക്കു.

പിന്നെയും വഷ്ണവരംപുശ്ചികമാസത്തിൽ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന ബന്ധുക്കാന സ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ തിരുനാളിൽ ഓരോരുത്തൻ തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ ശേഷക്കാരെക്കല്ലാവക്കായിട്ടും മോക്ഷവിളക്കു എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. മുന്തിലത്തെ മോക്ഷ വിളക്കുന്ന ചെല്ലുന്ന ചിലവ അപ്പോൾ ചിലവാക

യില്ല ഓരോരൊ ആത്മാവിന്ന ഓരോരു പണം കൊടുത്താൽ മതി അല്ലെങ്കിൽ ൫൦ ആത്മാക്കൾക്കു കൂടി ഒരു പണം കൊടുത്താലും മതി എല്ലാവർക്കും മോക്ഷ വിതരണ എടുക്കപ്പെടും.

വർഷാന്തരം വെസ്റ്റിക്കാന സ്ഥലത്തുളളിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ പെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപെ ഉപദേശിമാർ നാടുകളിലും നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള ഓരോരൊ വീട്ടിലെക്കുപോയി അവരെ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മരിച്ചശേഷം കാക്കായിട്ടു മോക്ഷ വിതരണ എടുക്കണമെന്ന ഭയപ്പെടുത്തി അവരാൽ കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന പണങ്ങളെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അവരുടെ മരിച്ചുപോയ ബന്ധുക്കളുടെ പേർ എഴുതിക്കൊണ്ടു പൊരുന്ന. ഇപ്രകാരം ഒരു ചുമട ഓലക്കെട്ടു ഉണ്ടാക്കുന്നു. മോക്ഷ വിതരണ എടുക്കുന്നതിന്നു ഉപദേശിമാർ തെണ്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന പണത്തിൽ പാതി ഉപദേശിമാർക്കും പാതി ഗുരുവിന്നും ചെരുന്നു എന്നാലും പച്ചതുള്ളി ഒരു ആറായി പൊകുന്നതുപോലെ അധികമായ ചെറിയ തുകകളാൽ അനേക ഗുരുക്കന്മാർക്കു വെണ്ടുന്ന പണം വരും.

ആത്മതിരുനാൾ വരുമ്പോൾ അതിന്റെ തലെ ദിവസം രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണി നേരത്തു തുടങ്ങി പിററന്നാൾ പകൽ പൂജ അവസാനിക്കുന്ന വരെക്കും പള്ളി മണി ഇടവിടാതെ അടിക്കപ്പെടുന്നു. കല്ലറകളിൽ ഒക്കെയും വിതരണ കത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ എല്ലാദിക്കിലും കറപ്പുവിരിച്ചു പള്ളിയുടെ നടുവെ പെരുന്നാളാവ വെച്ചു ആ നൂറ്റാണ്ടുവേൾ കറപ്പു വസ്ത്രം വിരിച്ചു അനേകം മെഴുകുതിരി കൊളുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പട്ടക്കാരുൻ പൂജയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ അടുക്കൽ വന്ന ലത്തീനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ ജപിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കും. അപ്പോൾ ഉപദേശി എഴുന്നീറ്റു നിന്നു മുൻപെ മരിച്ചുപോയ പട്ടക്കാരുടെ പേർ വായിച്ചു അവസാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പട്ടക്കാരുൻ ജനങ്ങളെ നോക്കി ആ ആത്മാക്കൾക്കായി ഒന്നരണ്ടു മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു തീർത്തും തളിക്കുന്നു. പിന്നെ മരിച്ചു പോയ ഉപദേശികളുടെയും പള്ളി ശുശ്രൂഷക്കാരുടെയും പേർ വായിച്ചു അവസാനിച്ചു ജപിച്ചു തീർത്തും തളിക്കുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ നേരം കഴിഞ്ഞു പോയുകൊണ്ടു സഭയിൽ എഴുത്തു അറിഞ്ഞവരിൽ മുപ്പതു നാല്പതു പേർ വരെക്കും എഴുന്നീറ്റു വന്നു ചുറ്റിനിന്നു പേർ എഴുതിവന്നിരിക്കുന്ന ഓല ചുരുട്ടുകളിൽ അവരവർ ഓരോന്നിനെ എടുത്തു കൊണ്ടു എല്ലാവരുമായി ഒരുമിച്ചു കൂടി മഹാ നന്മയോട കൂടെ പത്രോസ ഇഗ്നാസിയുസ സഖെരി

അരുളായി പൂവായി എന്നിപ്രകാരം ചത്തവരുടെ വേറെല്ലാം വായിക്കുന്നു. അവിടവിടെ പട്ടക്കാരൻ സമയത്തിന്നതക്കതായി ഒന്ന രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളെകൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു താനും ലത്തീനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ ജപിച്ചു ചുറ്റി തീർത്തും തളിക്കുന്നു. ഇത തന്നെ വഷ്ണാനരം ആത്മതിരുനാളിൽ എടുക്കുന്ന പൊതുവിലുള്ള മോക്ഷ വിളക്കു, ഇപ്രകാരം അവർ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ബ്രഹ്മസ്മരണസ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവധിയില്ലാത്ത മോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്ന പറയുന്നു. ഇത സത്യമായിരുന്നാൽ ചത്തവന്റെ ആത്മാവിന്നായിട്ടു അവൻ മരിച്ചു പതിനൊന്നാം നാൾ അല്ലെങ്കിൽ പതിമൂന്നാം നാൾ എടുക്കുന്ന മുഖിലത്തെ മോക്ഷ വിളക്കിൽ തന്നെ ആ ആത്മാവ അവധിയറ്റ മോക്ഷത്തിന്നു പോയിരിക്കാമല്ലോ. പിന്നെ വഷ്ണാനരം മോക്ഷ വിളക്കെടുക്കുന്നത എന്തിന്നു. ഇതെല്ലാം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പണം തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതിന്നു റോമപ്പട്ടക്കാർ ചെയ്യുന്നതത്രമായ നിയമമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമല്ല.

അജ്ഞാനികൾ കർമ്മാനുരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ രൂപം കെട്ടി ഉണ്ടാക്കി അതിൽ കെട്ടിയിട്ടു ഭർപ്പുല്ലിനെ ചത്തവനായി ഭാവിച്ചു ചില ഛന്ദങ്ങളെ ചെയ്തു മന്ത്രിക്കുന്നതപോലെ തന്നെ റോമക്കാരും മോക്ഷ വിളക്കെടുമ്പോൾ വെറുനൂറ്റാറു വെച്ചു ചത്തവനായി ഭാവിച്ചു ചത്തവന്റെ പേർ ചൊല്ലി ജപിക്കുന്നതിനാൽ അജ്ഞാനവും പാപാമാഗ്നവും എത്ര അടുത്ത സംബന്ധമുള്ളതായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണേണ്ടുന്നതാകുന്നു.

മോക്ഷ വിളക്കിനെ കുറിച്ചു തഞ്ചെനഗരത്തിൽ കുറെ കാലം മുഖെ നടന്ന ഒരു ചെറിയ കഥയെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

പുതുക്കോട്ടയിൽ ഇരിക്കുന്ന സുവിശേഷക്രിസ്ത്യാനിയായ വിയാകപ്പിള്ളയുടെ ഭായ്യ റോമമാഗ്നത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ തഞ്ചെപ്പുര ഇരിക്കുന്ന റോമഉപദേശിയുടെ മകന രണ്ടു പണം കടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അതിൽ അവൾക്കു കൊടുത്തതപോകെ രണ്ടു തുട്ടു കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു അവൾ നാലഞ്ചു മാസം ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ ആ തുട്ടു കൊടുത്തില്ല. ഇതിന്നിടയിൽ ബ്രഹ്മസ്മരണസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്ന ആത്മപെരുനാൾ വന്നു. അപ്പോൾ അവൾ അവനോടു അനുജാ. നീ ആ രണ്ടു തുട്ടു കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു പറയുന്നുവോ ആത്മപെരുനാൾ വരുന്നതെകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മരിച്ചു പോയ ശേഷം അവരുടെ പേക്കായി മോക്ഷ വിളക്കു എടുക്കുമ്പോൾ അതിന്നായിട്ടു വാ

യിച്ചു പോട്ടെ എന്ന അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കൊടുക്കെ
ണ്ടെന്നപോൾ തന്റെ മരിച്ചുപോയ ശേഷം അദ്ദേഹം
പറഞ്ഞു. അവൻ ഇരുപതു വേർ വരെക്കും എഴുതി ആത്മ
പെരുനാളിൽ പള്ളിയിൽ വായിച്ചു ആ രണ്ടു തുട്ടു കടം കഴി
ച്ചു.

ഇവിടെ സൂക്ഷിപ്പാനുള്ളതോ മറ്റൊരാൾ രണ്ടു തുട്ടു കൊണ്ടു
ഇരുപതു വേറെ മോക്ഷത്തിൽ കരോറാമെന്ന പറയുന്നതാ
കുന്നു ഇത എങ്ങിനെയുള്ള കുരുട്ടുപദേശം.

റോമപ്പട്ടക്കാർ ഒപ്പീസു പഠിച്ചു പൂജ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
ചത്തവരുടെ പാപത്തെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിന്നും ബ
സ്സുകാരു സ്ഥലത്തിലിരുന്ന ആത്മാക്കളെ മോക്ഷത്തിൽ ചെ
ക്കുന്നതിന്നും കഴിയുമെന്നു വെച്ചു മരിച്ചവരുടെ ശേഷം
രിൽനിന്നു പണം വാങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവർ ചെയ്യു
ന്നതുകൊണ്ടു അനേകം ഭൂപ്രസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ പണങ്ങ
ളെ കൊണ്ടു പട്ടക്കാർ ചെയ്യും പൂജകളാലും കമ്മങ്ങളാലും കര
കോരമെന്ന സകല യോഗ്യാവസ്ഥയിലും ലോക ഇമ്പത്തി
ലും നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും അല്ലയോ ?

ഒരു മരം എങ്ങിനെ വീണോ അങ്ങിനെ തന്നെ കിടക്കും
പാപത്തിൽ മരിച്ചുപോയവൻ പാപത്തിൽ തന്നെ കണ്ടു
പിടിക്കപ്പെടും പിന്നെ അവനായിട്ടു അവന്റെ പിള്ളകൾ
ചെയ്യുന്ന പുണ്യങ്ങൾ ചേരുന്നത എങ്ങിനെ ? മരിച്ച ഉട
നെ ലാസറു മോക്ഷത്തിലും ധനവാൻ നരകത്തിലും ഇരു
ന്നു എന്ന ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മനസ്സു തിരിഞ്ഞു കള്ള
നോടുകൂടി നീ ഇന്നു തന്നെ എന്നോടുകൂടെ പറ്റീസയിൽ
ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. [അറിയിപ്പു ധർമ്മൻ] ക
ത്താവിൽ ചാകുന്ന മരിച്ചവർ ഇതുമുതൽ ദാഗ്രമുള്ളവരാക
ുന്നു എന്നു ആത്മാവ പറയുന്നു അപ്രകാരം കത്താവിൽ ചാ
കാതെ മരിച്ചവർ അന്നു മുതൽ നിർദ്ദാഗ്രവാന്മാരായിരിക്കുന്നു
ഒരിക്കൽ മരിക്കയും അതിന്റെ ശേഷം ന്യായതീർപ്പുമല്ലാതെ
വേറെ ഒന്നുമില്ലെന്നു വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്ര
ൻ. ൨൭.

അത്രയും മറ്റു റോമക്കാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഗദ്ം അഴിക്കു
ന്നതിന്നും കരുക്കുലേക്കും മുറുകേട്ട മുതലായ നാശമുള്ള പാപ
ങ്ങൾക്കും ഏ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൽ ആ പാപം തീരുമെ
ന്നു പറയുന്നു.

ചെയ്യു പാപങ്ങൾക്കും ഇനിയും ചെയ്യും പാപങ്ങൾക്കും
പൂണ്ണാശയമായ പാപമോചനത്തിന്റെ ചീട്ടു ലഭിക്കാമെന്നു
പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷം പണുങ്ങുന്ന വാ

ഔകയും വില്പനയും ചെയ്യാമെന്ന വിചാരിച്ച കൂടാ, ഇതിനെ കുറിച്ച നടപ്പു വ. ഡ. പത്രോസ ശിമോനോട് ദൈവത്തിന്റെ ദാനം ഭൂവും കൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാമെന്ന നീ വിചാരിച്ചത കൊണ്ടു നിന്റെ ഭൂവും നിന്നോട കൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ എന്ന പറയുന്നു.

ദൈവം തന്റെ വചനത്താൽ സകലത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു വല്ലഭനായിരുന്നു. എന്നാൽ പാപമോചനത്തെ അപ്രകാരം കല്പിക്കാതെ തന്റെ പുത്രനെ ശരം ലോകത്തിൽ അയച്ചു അവനെ മരണശിക്ഷയെ ഏല്പിച്ചതിനാൽ മനുഷ്യകുലപാപമോചനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവന്നു തിരുമനസ്സു തോന്നി, ഇങ്ങിനെ പുത്രനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട രക്ഷയെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പാപം തീരെണം ഇതതന്നെ വഴി ഇതല്ലാതെ പണംകൊണ്ടു പാപമോചനം ഇല്ല എന്നതു സത്യമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഇരുന്നിട്ടും ചിലർ സത്യവേദവും ദോമമാഗ്നവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു എങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നു. ദോമമാഗ്നത്തെ വേദത്തെ കൊണ്ടു ശോധന ചെയ്യു നോക്കിയാൽ ഉള്ളിൽ അജ്ഞാനമാഗ്നം ഒളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാം.

ആകയാൽ കർത്തവ്യമായ ദൈവം അവരുടെ മേൽ ഇറങ്ങി അവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണുകളെ തുറന്നു അവരെ തന്റെ സത്യവേദത്തിൻ വഴിയിൽ നടത്തുമാറുകട്ടെ.

J. G. B.

Hinduism & Romanism

M. J. Trübner
Tübingen
(Malayalam)

ഇതിന്നും

ഇതിന്നും

സംബന്ധം.

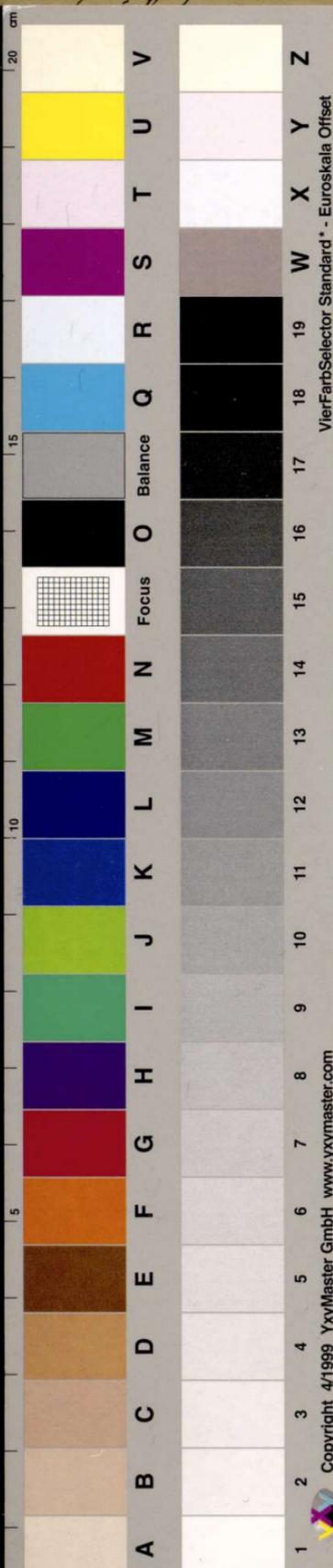

ന നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒ
തുപോലെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സി
കാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു വേദം ഉണ്ടാ
തന്നെ മനുഷ്യൻ ദൈവാത്മാ
കൂടിക്കുന്ന തന്റെ ബുദ്ധിയുടെ
ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ. എല്ലാ വേദവും ഞാ
പറയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തെ
മെയും ക്രിസ്തു ഉണ്ടാക്കിയ രക്ഷാ
തയ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത ത
വേദം ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണ
മുള്ള രക്ഷാ വഴിക്കും വിരോധമാ
പത്താൽ ഉണ്ടായ വേദമാകയി

തുവേദമാറ്റം എന്ന പറകയും
ക്ക കൊടുക്കാനെയും അതിനെ ത
ക്കുന്നവരെ പതിൽ എന്ന പ
കല്പനകളെ ദൈവകല്പനകളാ
വരുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന ദൈ
ത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടതായിരിക്ക
വരുന്ന കൊണ്ടും കർമ്മചാരങ്ങള
കൊണ്ടും കള്ളക്കഥകൾകൊണ്ടും
വർദ്ധിക്കുന്നു. ആകയാൽ ദോഷമാ
വരികുന്നു എന്ന കാണിപ്പാനാ
യ്ക.

യെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇതി
വേദം വായിച്ച സത്യമൊ അ
വസ്തുമാറ്റത്തെ ഏറ്റകൊണ്ടു അ
രാജിപരളെ.

A

Copyright 4/1999 XxyMaster GmbH www.xy-master.com